СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIII П'ЯТНИЦЯ, 28 ЛИПНЯ 2006 РОКУ ЧИСЛО 30 VOL. CXII FRIDAY, JULY 28, 2006 No. 30

Книга Івана Дзюби струснула світ

До 75-річчя автора

Р.Л. Хомяк

ВАШІНҐТОН. – 3 березня 1972 року (так, понад 30 років тому!) Радіо „Київ" передало досить довгу вістку (майже двохвилинну) про ... засідання президії Спілки письменників України, на якому було розглянуто персональну справу Івана Дзюби... В той час усе що Радіо „Київ" передавало для закордону, було дуже уважно режисероване, тому вістка про Івана Дзюбу ажніяк не була випадковою.

А цього тижня – 26 липня – Іванові Дзюбі виповнилося 75 літ. Я поздоровив би його особисто, коли б був в Києві. З приємністю і не без почуття гордости можу сказати, що належу до особистих знайомих цього майстра українського літературознавства і – так! – політології. Його книжка „Інтернаціоналізм чи русифікація?" в 1968 році буквально струснула світом. „Ленінська національна політика", яку роками насаджували совєтські пропаґандисти в СССР і у світі, виявилась звичайною, російською, імперською, шовіністичною політикою, якій було вже триста років. Кремлінологи в Західній Европі, в Австралії, в Північній Америці й Азії, прочитавши працю Івана Дзюби, написану „там" і видану в українському ориґіналі і в перекладах на Заході, почали інакше дивитись на Совєтський Союз. У Сполучених Штатах поява цієї книжки поклала початок серйозного вивчення проблеми народів в СССР. До того часу вистачало вивчати Росію, а все решта, здавалось, добре бачилося крізь російську призму.

І раптом з'явилася праця Івана Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація?" і солідна Фундація Форда дала ґрант Колюмбійському університетові в Ню-Йорку на заснування Програми вивчення національностей – поруч з існуючим університетським „Russian Institute", який нині називається Інститутом ім. Гарімана. А університетські викладачі згодом рекомендували студентам англомовну версію цієї праці як підручник.

Тимчасом у Києві, на засіданні президії СПУ, голосило радіо, „Івана Дзюбу виключено з членів Спілки письменників України".

Причина виключення – „за грубе порушення принципів і вимог статуту Спілки письменників, за видання та розповсюдження матеріялів які носять антирадянський, антикомуністичний характер, виражають націоналістичні погляди, зводять наклеп на радянський устрій та національну політику партії, активно використовуються нашими клясовими ворогами в боротьбі проти Комуністичної партії і радянської держави". За звичаєм совєтської пропаґанди Радіо „Київ" назви книжки не згадало і жодного рядка тексту з неї не процитувало. Подали тільки те, що Іван Дзюба видав і розповсюджував якісь „матеріяли, які мали антирадянський і антикомуністичний характер".

Таким чином великодержава з ядерними ракетами міжконтинентального калібру, чи пак партія, яка керувала цією державою, перестрашилась дослідами 40-річного тоді літературного критика Івана Дзюби і наказала письменникам викинути його зі Спілки. А це – справа

(Закінчення на стор. 5)

БЮТ розпочав рух до позачергових виборів Верховної Ради України

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 25 липня Фракція БЮТ на позачерговому засіданні політичної ради офіційно постановила, що її депутати складають свої повноваження, аби допомогти Президентові зважитися на розпуск парляменту. Парлямент буде вважатися недієздатним, якщо свої мандати складе 151 депутат. Фракція БЮТ налічує лише 125 депутати, отже „бютівці" плянували, що до їхнього кроку долучаться представники „Нашої України". Однак у „нашоукраїнців" таких намірів немає.

Зустрілися два Віктори

20 липня бідбулась зустрічі В. Ющенка і В. Януковича, після якої В. Янукович заявив, що вони з Президентом України знайшли загальну точку зору з багатьох питань. Під час зустрічі Президент висловив стурбованість ситуацією в українському парляменті і підкреслив, що відповідальність за останні події у Верховній Раді лежить на всіх політичних силах, які представляють як парляментську більшість, так і меншість. В. Янукович пообіцяв, що, ставши прем'єр-міністром, він погоджуватиме з Президентом кандидатури міністрів, проте у Президента не буде права накладати вето на ці кандидатури. Провідник Партії Реґіонів також заявив, що представники бльоку „Наша Україна" не матимуть повноважень в уряді, якщо не увійдуть до складу антикризової коаліції.

Юрій Єхануров тимчасово залишається

25 липня Верховна Рада скасувала постанову від 10 січня 2006 року про відправлення у відставку прем'єр-міністра Юрія Єханурова та членів Кабінету міністрів України. За це рішення проголосувало 239 народних депутатів із 303, зареєстрованих у залі. Як сказав голова парля-

(Закінчення на стор. 3)

Президент України Віктор Ющенко (зліва) потискує руку провідникові Партії Реґіонів Вікторові Януковичу перед початком зустрічі в Секретаріяті Президента в Києві 20 липня ц. р.

Фото УНІАН

Збройний конфлікт між Ізраїлем і Ліваном триває

Завершена міжнародна конференція, візита Кондолізи Райс з приводу кризи

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Міжнародна конференція, присвячена кризі на Близькому Сході, завершилася 26 липня в Римі закликом працювати для негайного припинення вогню і створення міжнародного контингенту для Лівану. У ній взяли участь представники 15 країн Европи, арабського світу і США. Оглядачі відзначили відсутність Сирії та Ірану, не запрошених на цю зустріч. Одним з ключових питань порядку денного була пропозиція створення міжнародного миротворчого контингенту для розміщення у південному Лівані.

Міністер закордонних справ Лівану Фавзі Салух заявив, що роззброєння „Гезболи" можливе лише за згодою, а не силовими методами. Таку ж заяву зробив і Генеральний секретар ООН Кофі Анан. Від початку конфлікту 12 липня загинуло понад 380 осіб в Лівані і понад 50 в Ізраїлі, не включаючи військовиків Ізраїлю і членів „Гезболи".

26 липня у Лівані загинули чотири спостерігачі ООН. Генеральний секретар ООН Кофі Анан висловив обурення, на його думку, фактом „цілеспрямованого бомбардування позицій миротворців". Він заявив, що вимагатиме розслідування випадку. Прем'єр-міністер Ізраїлю Єгуд Ольмерт назав подію „трагічною припадковістю" і додав, що Ізраїль однозначно та повністю відкидає усі звинувачення у тому, що це був скерований акт проти місії ООН.

Як подає Бі-Бі-Сі, протягом шести годин ракети 14 разів були спрямовані в напрямі підземного бункеру „Гезболи", близько від якого був пост спостерігачів ООН. Протягом цих шести годин, командуючий миротворців, французький генерал, 10 разів телефонічно звертався до головного штабу військових сил

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Рада Европи про статус мови

КИЇВ. – Тільки центральна влада країни може надавати мовам „реґіональний" чи інший статус, ствердив 22 липня експерт Ради Европи. Саме так передбачає Европейська хартія реґіональних та міноритарних мов, підтвердив відповідальний за втілення Хартії працівник Секретаріяту Ради Европи, Гасан Бермек. При цьому, зазначив він, жодне з положень Хартії не може тлумачитися так, щоб це применшувало значення державної мови. У Хартії не раз підкреслено, що кожен громадянин має вивчати й використовувати державну мову своєї держави, наголосив експерт Ради Европи. „Для того, щоб коментувати ситуацію в Україні, потрібно дочекатися висновку комітету експертів. Але в будь-якому випадку жодне з положень Хартії не може трактуватися так, щоб це зменшувало значення державної мови. В Хартії неодноразово підкреслюється: кожен громадянин, незалежно від того, якою мовою він говорить, повинен вивчати і використовувати державну мову своєї держави", – підкреслив Г. Бермек. Як відомо, місцеві ради Донецької, Запорізької, Харківської, Миколаївської, Луганської областей, а також Харкова, Севастополя, Дніпропетровська, Донецька та Луганська, апелюючи до Конституції України та Европейської хартії реґіональних або міноритарних мов, ухвалили рішення про надання на своїх територіях російській мові статусу реґіональної. Тимчасом 20 липня у Дніпропетровську суд скасував реґіональний статус російської мови. Нагадаємо, Дніпропетровська міськрада 24 травня надала російській мові статус реґіональної на території міста. За таке рішення проголосували 77 з 100 депутатів міськради на сесії.

М. Саакашвілі та В. Ющенко не їдуть на зустріч СНД

КИЇВ. – Візиту Президента України Віктора Ющенка до Москви для участи у неформальній зустрічі СНД скасовано, повідомила 21 липня прес-секретар Глави держави Ірина Геращенко. В. Ющенко прийняв таке рішення, зважаючи на внутрішньополітичну ситуацію в Україні. У листі з цього приводу до Кремля, Президент України також підтвердив запрошення Президентові Росії відвідати Україну з офіційною візитою після того, як в Україні буде зформовано новий уряд. З Тбілісі повідомляють, що президент Михаїл Саакашвілі також скасував оголошену раніше поїздку до Москви на зустріч керівників країн СНД. Офіційних пояснень скасування візити немає, але повідомленню передувала заява з Москви, що президент В. Путін не погодився на пропозицію зустрітися з грузинським керівником. Взаємини між Грузією та Росією залишаються складними після того, як грузинський парлямент схвалив вимогу вивести російські війська з Абхазії та Південної Осетії. Грузія також досі потерпає від заборон на імпорт грузинських продуктів до Росії. В останній момент повідомлено, що поїздку до Москви через стан здоров'я скасував вірменський президент Роберт Кочарян. Єдиним хто заздалегідь відмовився від участи в зустрічі був президент Туркменистану Сапармурат Ніязов. С. Ніязов повідомив організаторів зустрічі, що відпочиває та готується до візити іранського колеґи. Не зважаючи на відпустку, до Москви приїде азербайджанський провідник Ільхам Алієв. Спостерігачі кажуть, що ця візита І. Алієва зумовлена потребою російської підтримки у протистоянні з Вірменією через окупацію Нагірного Карабаху. Таким чином, передбачається, що в неформальній зустрічі в Москві візьмуть участь 8 з 12 провідників країн СНД.

У США надано кошти для досліджень в Криму

СЕВАСТОПОЛЬ. – Гуманітарний інститут Пакарда в США виділив кошти для будівництва археологічної ляболаторії в Херсонеському музеї, на розкопах старовинного грецького міста, заснованого в 421 році до н. е., центром держави у Криму. На фото: Посол США в Україні Вільям Тейлор прпмвляє під час урочистого відкриття ляболаторії Пакарда в Севастополі 20 липня ц. р. Фото УНІАН

Несподівана підтримка державній мові

КИЇВ. – 21 липня Урядовий комітет під головуванням віце-прем'єр-міністра В'ячеслава Кириленка схвалив проєкт постанови про внесення змін до порядку атестації державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування. Вони проходитимуть атестацію на знання та використання в праці державної мови. „18 травня в Кабінеті міністрів було проведено нараду з питань забезпечення розвитку державної мови в Україні. 22 липня, заступник голови фракції Партії Реґіонів Євген Кушнарьов сказав, що він переконаний, що тільки українська мова має бути державною, і пропонує заохочувати державних службовців до знання української мови. „Ми, безумовно, повинні відроджувати українську мову, робити її такою, аби нею володіли всі, хто живе на території України. Я в цьому абсолютно переконаний. Але головне – не можна це робити примусово. Треба бути терплячим, треба заохочувати суспільство і, в першу чергу, тих, хто працює в органах влади", – сказав Є. Кушнарьов.

Жертви НКВД спочинуть на Личакові

ЛЬВІВ. – Личаківський цвинтар стане місцем пам'яті всіх жертв радянського терору на Львівщині. 21 липня виконавчий комітет міської ради вирішив збудувати на Личаківському кладовищі крипти для поховання ексгумованих останків людей, що їх знайшли чотири роки тому в підвалах Жовківського монастиря отців Василіян. Загалом на Личакові плянують захоронити 225 жертв, яких замордували у 40-их роках минулого століття підрозділи НКВД. Жовківська міська рада ще в листопаді минулого року зголосилася виділити на захоронення останків 10 тисяч гривень. Історія з виявленням останків у Жовкві вразила жовківчан і науковців своєю несподіваністю. Ще 2002 року ченці монастиря отців василіан вирішили розчистити підвали своєї обителі, щоб мати додаткові келії. Під час робіт монахи наштовхнулися на муровану стіну, яка нагадувала прохід. Коли ж розібрали частину стіни, за нею виявили коридор, засипаний піском і будівельним сміттям, серед якого були і людські останки.

Уряд подав проєкт до ВР стосовно ветеранів УПА

КИЇВ. – Кабінет міністрів України, повноваження якого ось-ось завершаться, 22 липня подав до Верховної Ради законопроєкт, який передбачає надання пільг ветеранам УПА нарівні з ветеранами „Вітчизняної війни". Уряд запевняє, що на такі пільги у бюджеті кошти є, що йдеться про допомогу 15 тисячам людей, котрі брали участь, як сказано у документі, у національно-визвольному русі в середині минулого століття. „Про соціяльний захист учасників національно-визвольного руху 1939–1956 років за здобуття Україною своєї незалежности", – саме так називається законопроєкт. Він встановлює статус і пільги для учасників збройних формувань, серед яких Українська повстанська армія, „Карпатська Січ" та інші. Цим особам пропонується надати ті ж соціяльні пільги, що їх мають ветерани та учасники Другої світової війни, зокрема, йдеться про пільги на проїзд, зв'язок, житлово-комунальні послуги. Здійснення законопроєкту потребуватиме не більше 50 мільйонів гривень, але після уточнення кількости ветеранів ця сума може бути зменшена.

Відкрито пам'ятне погруддя А. Мельника

ДРОГОБИЧ. – У неділю, 23 липня, в селі Воля Якубова Дрогобицького району було відкрито пам'ятне погруддя уродженця цього села, голови Проводу ОУН Андрія Мельника. Учасниками відкриття були колишній президент УНР в екзилі Микола Плав'юк, представники родини А. Мельника, громадсько-політичних організацій, обласної та місцевої влади. А. Мельник народився 12 грудня 1890 року, він визначний військовий і політичний діяч, полковник Армії УНР, один з найближчих співробітників Є. Коновальця, В 1914-16 А. Мельник командував сотнею Леґіону Українських Січових Стрільців на австрійсько-російському фронті. В січні 1918 року був одним з організаторів Куреня Січових Стрільців у Києві. 19 грудня 1918 року А. Мельникові було присвоєно військове звання отаман Армії Української Народної Республіки. Після загибелі Є. Коновальця 11 жовтня 1938 року став головою Проводу Українських Націоналістів. На початку 1940 року очолив одну з фракцій організації. В роки німецької окупації України А. Мельник послідовно відстоював ідею створення незалежної української держави, за що був ув'язнений в концтаборі Саксенгаузен. Після звільнення у 1945 році жив у Німеччині та Люксембурзі. Помер 11 січня 1964 року, похований у Люксембурґу.

У 100 школах Києва запровадять новий предмет

КИЇВ. – У 100 київських школах з 1 вересня запровадять новий предмет "Християнська етика в українській культурі". Столичні чиновники запевняють, що ця дисципліна допомагатиме дітям уникнути багатьох шкільних проблем. Іновацію покищо експериментально поширили лише в Києві, хоча рік тому Президент Віктор Ющенко пропонував запровадити християнську етику в усіх українських школах. Впродовж року у Києві „Християнська етика" викладалась факультативно. Нову дисципліну запровадять лише у тих школах, де педагогічна рада і батьки дали на це згоду, раз на тиждень для учнів з 1-ої до 4-ої кляси. У київській адміністрації стверджують, що 240 викладачів уже готові до праці.

Китайські вантажівки вироблятимуть в Україні

ЧЕРКАСИ. – 22 липня корпорація „Богдан" і китайська корпорація „China Dong Feng Motor Industry ., Ltd" заклали перший камінь в будівництво в Черкасах нового заводу з виробництва вантажних автомобілів. У церемонії закладки каменя взяли участь Посол Китайської Народної Республіки в Україні Гао Юй Шен, віце-губернатор провінції Губей Лю Юфань, президент корпорації „Богдан" Олег Свинарук, віце-президент „China Dong Feng Motor Industry" Чжу Фушоу. Товарообіг Черкаської области і Китаю в першому півріччі 2006 року склав 20 млн. долярів. Після завершення будівництва нового заводу цей показник зросте в кілька разів.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Прапори: У Верховній Раді - український, на площі - російський

КИЇВ. – 20 липня депутати з фракції БЮТ розстелили Національний прапор України на своїх робочих місцях в сесійній залі Верховної Ради і покинули залю до 25 липня з вимогою проведення передчасних виборів. (Цей акт візуально нагадав 24 серпня 1991 року, коли після проголошення Незалежности України депутати Фракції НРУ внесли великий український прапор до Верховної Ради). Одночасно 20 липня перед будинком Верховної Ради відбувалося дійство з прапором протилежного змісту – прихильники Партії Регіонів, які пікетували приміщення ВР, цілували прапор Російської Федерації, присягаючи на вірність сусідній державі. Дивні речі діються в центрі столиці незалежної держави! **Фото УНІАН**

БЮТ розпочав ..

(Закінчення зі стор. 1)

менту Олександер Мороз, це рішення могло б стати добрим жестом в бік Президента.

24 липня минув 60-денний термін після того, як уряд Ю. Єханурова склав свої повноваження в зв'язку з обранням нової Верховної Ради України. За цей час новообраний парлямент повинен був зформувати уряд, однак не зробив цього.

25 липня В. Ющенко не скористався правом розпустити парлямент після того, як вибіг крайній термін, до якого парлямент мав зформувати уряд. Президент України, відповідно до Конституції, дістав право 25 липня розпустити Верховну Раду України. Він також не подав до парляменту кандидатуру В. Януковича, чи якусь іншу кандидатуру на посаду прем'єра. Згідно із Конституцією В. Ющенко має зробити це до 2 серпня, коли закінчуються 15 днів, відколи Антикризова коаліція подала Президентові свого кандидата.

О. Мороз виступив зі зверненням

24 липня О. Мороз виступив на радіо зі зверненням до українського народу, у якому реклямував Антикризову коаліцію. О. Мороз заявив, що буде зупинено розпуск парляменту та дострокові вибори, якщо Президент таки скористається наданою йому авторами конституційної реформи можливістю. Але промова О. Мороза не пояснила українському народові, у який же саме „виключно конституційний" спосіб буде зупинено розпуск Верховної Ради та проведено дострокові вибори, відвернуто „громадянську війну", якщо Президент скористається можливістю розпустити ВР.

Спостерігачі одразу перерахували два можливі варіянти: започаткування процедури імпічменту Президента або схвалення прем'єра без подання голови держави.

Для ініціювання процедури імпічменту потрібно не лише проголосувати 226 голосами та створити спеціяльну слідчу комісію, яка б шукала склад злочину Президента, але й відновити роботу Конституційного суду. Без цього починати навіть суто шантажистський проєкт „імпічмент Ющенка" – значить, викликати справжній жах не лише в західньому світі, але, мабуть, і в Росії, де без попереднього унормування не робляться навіть найбрутальніші речі. Тож одним пленарним засіданням тут не обійтися. Так само навряд можна призначити прем'єра без президентського подання.

Звісно, поспішати Президентові з розпуском парляменту сенсу немає. Коаліція може вкотре відправити Ю. Єханурова у відставку, на цей раз в зв'язку з обранням його народним депутатом, або принаймні призначити іншого виконувача обов'язків прем'єра. Проте примусити Президента подати кандидатуру В. Януковича на прем'єра без Конституційного суду цей додатковий хід не допоможе.

„Наша Україна" засуджує виступ О. Мороза

Фракція „Наша Україна" засуджує виступи Голови Верховної Ради України Олександра Мороза та його першого заступника Адама Мартинюка від 24 липня. У своїх висловлюваннях вони продемонстрували всьому українському народові та світовій громадськості наміри узурпувати владу в Україні. Їхні заяви є прямим порушенням Конституції та законодавства України, зазіханням на конституційний лад. Фракція переконана, що виборці, які віддали свої голоси за Соціялістичну та Комуністичну партії, не уповноважували їх на такі антизаконні дії. Така позиція керівництва Верховної Ради України є зразком політичного шантажу та вседозволености. „Ми ще раз наголошуємо, у заяві, що шантаж та узурпація в Україні не пройдуть. Вважаємо, що тепер окремі політичні сили не мають права шантажувати кандидатурою прем'єр-міністра Президента і весь український народ. Ми переконані, що кандидатура голови уряду повинна бути консолідуючою і неконфліктною. Фракція „Наша Україна" заявляє про те, що вона всіма дозволеними Конституцією засобами захищатиме всенародно обраного Президента України і не допустить узурпації влади в державі верхівкою парляменту".

США закликають діяти в рамках Конституції

США закликають український політикум діяти в рамках Конституції, зазначив 25 липня Посол США в Україні Вільям Тейлор, коментуючи ситуацію, що склалася навколо українського парляменту та призначення нового уряду. „Розв'язання ситуації має знайти сам український народ, його законно обрані представники і його керівництво. Чужоземці, в тому числі і ми, американці, не маємо готових рецептів, як розв'язувати таку ситуацію, але ми можемо закликати усі сторони діяти в рамках Конституції, уникати неконституційних дій", – сказав посол. В. Тейлор наголосив, що у США уважно стежать за подіями, які відбуваються в Києві. Він ще раз наголосив, що США працюватимуть з будь-яким урядом України, який буде зформований демократичним шляхом. В.Тейлор також відзначив, що, наскільки йому відомо, протягом 15 років незалежности України, незважаючи на складні періоди в історії, політичні гравці діяли в рамках Конституції. „Я хочу скористатися нагодою і закликати до того, щоб ця традиція і надалі дотримувалась", – сказав посол. Щодо реакції міжнародної спільноти, зокрема США, на обрання прем'єр-міністром Віктора Януковича і формування більшости уряду з представників Партії Реґіонів, які сповідують зближення з Росією, посол зазначив, що не бачить жодних причин, чому б Україна не могла мати добрі взаємини і з Росією, і з Европою, і з США одночасно.

Політичні підсумки тижня

Отже, політичні підсумки тижня: „Наша Україна" перейшла в опозицію і готується працювати в уряді В. Януковича, з яким змирився В. Ющенко. Мабуть, для цього Конституція і відводить Президентові 15 днів для подання парляментові кандидатури прем'єр-міністра.

Плідним моментом минулого тижня стало те, що призначено голів парляментських комітетів. Ю. Тимошенко всіляко демонструвала своє бажання розпустити парлямент. Вона вивела з Верховної Ради свою фракцію і заявила про підготовування парляментаріїв до складання депутатських повноважень.

Нинішні виконуючі обов'язки міністрів відзвітували про виконану працю. Кожний з них намагався продемонструвати свій внесок в стабілізацію економіки, розраховуючи затриматися в міністерському кріслі.

В Україні 20 липня до Міністерства юстиції України були подані документи на реєстрацію політичної партії „Велика Україна". Більше 38 тисяч громадян України підтримали ініціятиву і поставили свої підписи на підтримку рішення про створення партії. Як заявляє провідник „Великої України" Ігор Геко, „сотні зустрічей з людьми, які активно працюють у різних сферах суспільного життя, дали нам реальне уявлення про політичні, соціяльні, суспільні процеси, які відбуваються сьогодні в реґіонах України, дозволили оцінити ситуацію, що склалася в Україні, і зрозуміти, яким чином необхідно діяти. Партія „Велика Україна" – перша і поки єдина політична сила в Україні, яка пропонує альтернативу нинішній системі формування влади, наголошує І. Геко.

За матеріялами ЗМІ

АМЕРИКА І СВІТ

Гюго Чавес поїхав до Росії по зброю

МОСКВА. – Президент Венесуелі Г. Чавес розпочав 25 липня свою візиту до Росії, під час якої, серед іншого, мають бути підписані документи на закупівлю російських озброєнь на суму понад мільярд долярів. Венесуеля плянує придбати 30 новітніх винищувачів, партію гелікоптерів, і 100 тисяч автоматів Калашнікова та дозвіл на їх виробництво у Венесуелі, що, за заявою США, перетворить військово-повітряні сили країни на найпотужніші у Південній Америці. Під час нещодавньої зустрічі Великої вісімки у Росії Президент Дж. Буш намагався переконати В. Путіна відмовитись від продажу великих партій озброєнь Венесуелі. США закликали Росію переглянути рішення про продаж Венесуелі зброї, заявивши про небезпеку зміни балянсу сил у Латинській Америці. Г. Чавес прибув до Москви після візити до Білорусі, яку він назвав стратегічним партнером Венесуелі. Разом з президентом О. Лукашенком вони знову наголосили на потребі спільно протистояти гегемонії та боротися проти політики США. Візиту до Росії Г. Чавес розпочав у Волгограді в південній Росії, де під час зустрічі на летовищі випив повну склянку горілки, піднесену йому за традицією.

Італійський уряд леґалізував 350 тисяч іміґрантів

РИМ. – Загалом, включно з квотами попереднього уряду Сильвіо Берлусконі, леґалізують півмільйона громадян. Міністер з соціяльної політики Паоло Ферера заявив, що такий крок свідчить про цивілізований підхід у боротьбі з нелегальною робочою силою. Українські дипломати у Римі задоволені рішенням італійської влади. Прес-аташе Посольства України в Італії Ярослав Мошкола заявив: „350 тисяч – це досить-таки вагомий крок порівняно з попереднім досвідом леґалізації, де було не більше 100-150 тисяч. Це свідчить також про те, що країна поступово рухається у напрямку дедалі більшої леґалізації робочої сили. За нашими даними, велика кількість українців зможе узаконити своє перебування відповідно до нових критеріїв", – сказав він. За різними даними, в Італії перебуває понад півмільйона українців. Офіційно в державі мешкає 3 мільйони іміґрантів.

У Польщі опублікують списки агентів комуністичних спецслужб

ВАРШАВА, Польща. – Польський сейм 23 липня прийняв закон, згідно з яким у Польщі будуть опубліковані списки аґентів комуністичних спецслужб. Через три місяці після набуття чинности новим законом про люстрацію Інститут національної пам'яті Польщі буде зобов'язаний опублікувати список усіх аґентів комуністичних спецслужб, що є в архівах. Згідно зі законом, значно розширяється перелік посад, вступаючи на які потрібно буде заповнювати так звану люстраційну заяву – тепер це повинні робити, серед інших, також представники органів самоврядування, дипломати, викладачі, журналісти, нотаріюси. Усі ці люди повинні одержати офіційне посвідчення, що містить інформацію про те, співробітничали вони з спецслужбами чи ні. Документ видаватиметься Інститутом національної пам`яти. І якщо в посвідченні сказано, що його власник колись був аґентом таємної поліції, це може вважатися підставою для звільнення. Проти цього виступили тільки депутати-посткомуністи. Ніякої презумпції невинности. „Як людина зможе захищатися після того, як його ім`я вже буде опубліковано!" – заявив Ришард Каліш з Союзу лівих демократів. Підстави для побоювань у комуністів є: на відміну від своїх сусідів колишнього соціялістичного бльоку – Східньої Німеччини і Чехії – Польща досі не відкрила архіви спецслужб для публічного доступу.

Країни СОТ не зуміли договоритися

ЖЕНЕВА. – Країни-учасниці Світової Організації Торгівлі не змогли домовитись щодо субсидій для фарм. Генеральний директор СОТ Паскаль Ламі 24 липня вирішив більше не порушувати це питання на подальших засіданнях організації. Міністер торгівлі Індії Камаль Нат зазначив, що в разі відновлення переговорів наступне коло може затягтись „на місяці, а то й роки". Комісар з торгівлі Евросоюзу Пітер Мандельсон звинувачує у провалі женевського діялогу США. Напередодні, у столиці Катару – місті Доха, країни, що розвиваються, вимагали знизити фармерські субсидії та мито на аґропромислові товари. Европа та США хотіли натомість отримати ширший доступ до ринків готової продукції. Переговори зайшли у глухий кут, коли представниця США відмовилась йти на поступки і заявила, що її країна „повністю дотримується системи багатосторонньої торгівлі".

У Грузії затверджено новий уряд

ТБІЛІСІ, Грузія. – Парлямент Грузії затвердив новий уряд, запропонований прем'єр-міністром Зурабом Ногаіделі. Шістнадцять з вісімнадцяти міністрів залишились на своїх посадах. Новим міністром вреґулювання конфліктів став Мiраб Антадзе – колишній заступник міністра закордонних справ Грузії. На посаду міністра захисту довкілля призначили Давида Ткешелашвілі. Рішення щодо переформування уряду напередодні ухвалив президент Грузії Михаїл Саакашвілі.

„Міс Всесвіт 2006" хоче стати актрисою

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – Звання „Міс Всесвіт-2006" отримала в неділю, 23 липня, представниця Пуерто-Ріко Зулейка Рівера Мендоза. Фінал найпрестижнішого конкурсу краси в прямому етері з Лос-Анджелесу передавав американський телеканал Ен-Бі-Сі (NBC). У кінцевому конкурсі-інтерв'ю зустрілися представниці Швайцарії, Параґваю, Японії, США і Пуерто-Ріко. Коронувала переможницю конкурсу „Міс Всесвіт-2005" громадянка Канади, уродженка Росії, Наталія Глєбова. Видовище почалося з того, що кожна з 86 учасниць виходила на сцену в стилізованому національному костюмі своєї країни і представлялася публіці. 20 дівчат вийшли у кінцеву туру. Після першої тури, коли конкурентки пройшли в купальниках, журі відібрало десятеро, які продовжили боротьбу. У другій турі представниці Канади, Тринідаду і Тобаґо, Болівії, Японії, Пуерто-Ріко, США, Швайцарії, Мехіко, Колюмбії і Параґваю пройшли перед журі і глядачами у вечірніх сукнях. Серед конкуренток на звання „Міс Всесвіт 2006" також змагалася представниця України. На конкурсі „Міс Всесвіт-2006" були також оголошені і переможниці інших номінацій. Так, за вислідами інтернет-голосування, звання „Міс Фотогенічність" отримала представниця Філіпін Лія Андреа Рамос. Звання „Міс Конгеніальність" дісталося представниці Ґани Анжелі Азаре. А в номінації „Кращий національний костюм" перемогла японка Курара Чібана.

Дж. Буш вперше скористався правом вето

ВАШІНҐТОН. – Президент США Джордж Буш вперше за шість років свого президентства 19 липня скористався правом вето і відхилив прийнятий Сенатом закон, який передбачає виділення додаткових коштів на дослідження стволових клітин, взятих з людських ембріонів. „Людські істоти – це не сировина, яку можна використовувати, і не товар, який можна купити або продати", – сказав Дж. Буш, пояснюючи своє рішення. Президента підтримує більшість республіканців. Проте, як свідчать опитування громадської думки, більшість американців підтримують дослідження в области стволових клітин, оскільки вчені обіцяють зцілення від багатьох захворювань, включаючи хворобу Паркінсона.

Садам Гусейн в лікарні

БАГДАД, Ірак. – Колишнього президента Іраку Садама Гусейна поклали в лікарню на 16-ий день голодування, оголошеного на знак протесту проти ведення судового процесу і вбивства його адвоката, заявив головний прокурор у справі Гусейна Джафар аль-Мусаві. За його словами, лікування пов'язане з голодуванням і підсудний не зможе бути присутнім на процесі 24 липня. Як повідомлялося раніше, екс-президент Іраку і троє інших обвинувачених, що проходять з ним у одній справі, почали акцію протесту 7 липня. Голодування було викликане вбивством вже третього адвоката захисту, що сталося від початку процесу.

Не можуть погодитися щодо ядерної програми Ірану

НЮ-ЙОРК. – Рада Безпеки ООН поки що не може узгодити проєкт резолюції щодо вреґулювання кризи навколо ядерної програми Ірану. 19 липня відбулося чергове засідання Ради за зачиненими дверима. Спроби дипломатів досягти спільної думки завершилися безрезультатно. 20 липня має відбутися нова зустріч. Росія висловила сподівання, що Тегран все ж таки погодиться на пропозиції міжнародної спільноти і відмовиться від виробництва збагаченого урану. США пропонують запровадити санкції проти Ірану, якщо ядерні розробки не будуть згорнуті.

Ракета „Гезболи" вбила українця

НАҐАРІЯ, Ізраїль. – У будинку, в який 19 липня влучила ракета „Гезболи" внаслідок воєнних сутичок цієї країни з угрупованням „Гезбола", загинув перший українець, вояк Ізраїлю Андрій Зеленський. Дружина покійного робить заходи, щоб перевезти тіло покійного для поховання в Україні. Одначе в теперішній ситуації ці заходи є дещо важкими до здійснення.

За матеріялами ЗМІ

Посольство України в США відповідає на запитання читачів тижневика УНСоюзу „Свобода"

– Я загубив всі документи, у тому числі пашпорт громадянина України. Як його поновити?

– У разі втрати пашпорта громадянина України для виїзду за кордон під час перебування в США громадяни України, які постійно проживають у США і мають у пашпорті позначку „Постійне проживання", подають такі документи:

– особисту заяву з викладенням обставин втрати пашпорта;

– заповнену заяву-анкету на оформлення пашпорта громадянина України (в разі надсилання поштою підпис заявника засвідчується нотаріяльно);

– заповнену облікову картку громадян України, які постійно мешкають у США (в разі надсилання поштою підпис заявника засвідчується нотаріяльно);

– документ, що підтверджує звернення заявника до органів поліції з приводу втрати пашпорта (поліцейський рапорт тощо);

– свідоцтво про народження (буде повернуто після оформлення пашпорта);

– три кольорові фотокартки пашпортного розміру (3.5 х 4.5 см, анфас);

– свідоцтва про народження дітей - у разі внесення до пашпорта відомостей про дітей;

– копію „Resident Alien's Card" або „Permanent Resident's Card";

– консульські збори у розмірі 10 дол. за розгляд клопотання, у розмірі 100 дол., 20 дол. США за узяття на постійний консульський облік – у формі „money-order", виповненого на адресу Посольства України у США („payable to the Embassy of Ukraine").

Якщо у пашпорті громадянина України для виїзду за кордон відсутня відмітка про виїзд на постійне проживання у США, у разі втрати пашпорта Посольство або одне з генеральних консульств України може оформити посвідчення особи на повернення в Україну.

Для отримання посвідчення заявник подає такі документи:

– документ (протокол, довідку тощо), виданий компетентними органами країни перебування, що підтверджує факт його звернення з приводу втрати проїзного документа;

– заяву-анкету встановленого зразка;

– дві кольорові фотокартки розміром 3.5 х 4.5 см;

– документи, які дозволяють ідентифікувати особу заявника, установити його місце проживання в Україні та підтвердити належність до громадянства України;

– свідоцтво про народження дитини, в разі внесення даних про дитину до посвідчення, та 2 її кольорові фотокартки розміром 3.5 х 4.5 см (для дітей віком від 5 до 16 років).

При поданні заявником цих документів посвідчення має бути оформлене в день подання громадянином відповідної заяви та видане без попереднього запиту до органів внутрішніх справ за місцем проживання такого заявника в Україні. В разі відсутності документів, що підтверджують належність заявника до громадянства України, консул звертається з відповідним запитом до правоохоронних органів України з метою перевірки поданих заявником відомостей. У цьому випадку документ оформлюється після отримання необхідного підтвердження.

У разі втрати інших документів (свідоцтво про народження, свідоцтво про шлюб) необхідно ініціювати процедуру витребування документів з України. Деталі процедури можна отримати на Інтернет-сайтах Посольства та генеральних консульств України.

– Чи здійснюється трансляція радіопрограм з України в Америку?

– Державна телерадіокомпанія Всесвітня служба „Українське телебачення і радіомовлення" (УТР) транслює свої програми через два супутники: „Express AM22" – на Евразію та „Hellas Sat 2" – на Европу і Африку. На сторінці інтернету www.lyngsat.com можна отримати про них додаткову інформацію.

УТР розширила зону та напрямки трансляції, розпочавши мовлення ще на одній ґльобальній супутниково-кабельній мережі Сполучених Штатів Америки – „Globe Cast world TV". Трансляція здійснюється через супутник зв'язку: „Satellite – Intelsat Americas, 5 (97'W)". Сиґнал УТР можна приймати практично у будь-якій точці на території США. На сайті www.globecastwtv.com можна докладніше ознайомитися з умовами приймання та розподілу телесигналу УТР у США.

Посольство України в США

Книга ...

(Закінчення зі стор. 1)

серйозна: членство у Спілці – це і привілеї, і помазання в будівничі комунізму, не те що нинішне членство в СПУ, серед якого є навіть представники української діяспори, себто тих же недавніх „клясових ворогів ... Комуністичної партії і радянської держави". Тоді виключення з Спілки означало припинення доходів, бо ж Держкомвидав, за яким нині часто плачуть інтеліґенти й письменники в незалежній Україні, не давав замовлень і гонорарів письменникам, яких вигнали зі Спілки, як з раю. (Тут пригадується уривок з вірша Миколи Холодного, писаного в тому часі, про те, що йому наснилось: мовляв, померли всі письменники, лишились члени Спілки).

Того ж 1972 року Президент США Ричард Ніксон відвідав Совєтський Союз з групою промисловців. Його друг, президент фірми „Пепсі-Кола" дістав право експортувати свої вироби до Союзу і в обмін просувати на американському ринку совєтську горілку „Столічная" („Stoli" в лексиконі американської реклями і відвідувачів бар).

І ще того ж року Москва зняла з посади свого партійного провідника в Україні – Петра Шелеста. А властне для нього Іван Дзюба написав „записку" про національну політику, яка розрослась у велику наукову працю міжнародного значення. І не І. Дзюба займався виданням та розповсюдженням матеріялів які мали антирадянський, антикомуністичний характер, як інформувала офіційна пропаганда, а хтось з партійної верхівки передав текст „записки" на Захід і він дістався до нью-йоркського видавництва „Пролог", яке видало книжку „Інтернаціоналізм чи русифікація?" і розповсюджувало її. Іван Дзюба довідався про це аж згодом. Розповсюджувати тоді він нічого не міг.

А все це було не так давно – 30 з гаком років тому. Але скільки за цей час змінилося! Нині Іван Дзюба – Герой України, член Академії Наук, редактор енциклопедії сучасної України. Не змінилось тільки те, що як тоді, так і тепер поява статті або книжки авторства Івана Дзюби є святом. Тоді, у 1960-их роках, коли в Америку надходила совєтська газета або журнал з статтею Івана Дзюби, або Івана Світличного, або Євгена Сверстюка ця інформація відразу ставала предметом телефонних дзвінків і уважним вичитуванням думок цих світил.

Успішність совєтської репресивної системи полягала в тому, що вона уміла прикривати небажані інформації перед народом. Кілька років тому я читав інтерв'ю з журналісткою, яка працювала поруч з Іваном Дзюбою в заводській газетці (після виключення зі Спілки, він мусів десь працювати). Тоді ця молода жінка не знала, хто він такий.

В діяспорі, чи як ми тоді себе називали, в еміґрації, знали більше про „польових командирів" чергового українського відродження, ніж в країні-абревіатурі УССР. Тепер ця журналістка знає, хто тоді був її колеґою. Але й нині все ще є українські інтеліґенти, які не знають його. Пару років тому Іван Дзюба захворів і лікувався в елітній київській клініці. Його відвідували високі політичні провідники, обличчя яких часто з'являються на телебаченні. Одна з лікарок цієї клініки пізнавала відвідувачів і запитувала, хто цей Іван Дзюба, що до нього приходять такі високі особи?

Поза усією своєю ерудицією, Іван Дзюба – дуже приємна і лагідна людина, яка уміє пожартувати і навіть з себе „лаха дерти". Врешті, Іван Дзюба, вірний син Донбасу, де він народився. Одного разу в дорозі до Донецька, коли ми в'їхали на територію Донецької области, цей серйозний академік як хлопчина-підліток спинив машину і милувався краєм, в якому виростав. Це – коментар на темі безглуздого базікання у засобах масової інформації про „україномовний захід" і „російськомовний схід" України. До ніякої Росії той „схід" не потягне, бо ж це батьківщина автора праці „Інтернаціоналізм чи русифікація?"

Нині він відзначає своє 75-річчя у своїй Україні. І слава Богу!

А щодо події з 1972 року, то я вже декілька років пропоную Спілці письменників і її чільним членам, десь в куті будинку СПУ повісити бронзову дошку з іменами усіх членів президії СПУ, які одноголосно прийняли рішення про виключення Івана Дзюби з членів Спілки.

Торік мені потрапив до рук протокол цього засідання президії. Текст дуже цікавий. Серед учасників процесу є й нинішні патріоти незалежної України, а тодішні виконавці волі партії. Маю надію, що протокол увійде в один зі збірників, присвячених цьому новітньому українському мученику, який пережив багатьох з своїх переслідувачів.

Майбутні покоління мають знати про своє минуле, навіть прикре.

Збройний ...

(Закінчення зі стор. 1)

Ізраїлю з вимогою не обстрілювати бункер, тому що ракети, спрямовані на бункер „Гезболи" падають занадто близько від позиції спостерігачів.

Державний секретар США Кондоліза Райс провела 24 липня переговори з міністром закордонних справ Ізраїлю Ципі Лівні щодо шляхів припинення конфлікту в Лівані. Вона також провела переговори з ізраїльським прем'єром Єгудом Ольмертом, а згодом вирушила на палестинські терени. К. Райс прибула до Єрусалиму після неоголошеної візити до Лівану 24 липня, де відбулася її зустріч з прем'єром Фуадом Сініорою.

К. Райс прилетіла 24 липня вертолетом з Кіпру, а потім проїхала вулицями міста в автоколоні під посиленою охороною. Американський представник, який перебуває разом з К. Райс, назвав її приїзд виявом підтримки ліванському урядові. К. Райс, перебуваючи в Лівані, сказала, що глибоко стурбована тим, як потерпає ліванський народ. Вона заявила, що мир має базуватись на тривалих і непорушних принципах.

У південному Лівані тривають бої між вояками Ізраїлю і „Гезболи" навколо прикордонного міста Бінт Джбаїла, яке „Гезбола" називає „столицею опору". Ізраїльська авіяція завдала нових ударів у різних частинах Лівану, в той час як „Гезбола" відповіла новим обстрілом з ракетних мінометів.

Правозахисна організація „Human Rights Watch" звинуватила Ізраїль у використанні касетних бомб при обстрілі житлових районів, внаслідок чого загинуло чимало цивільних, у тому числі дітей.

Одночасно, представник ООН з гуманітарних питань Ян Еґеланд гостро скритикував войовниче угруповання „Гезбола", закликавши вояків припинити ховатися серед цивільних. Він також скритикував Ізраїль за застосування надмірної сили у цьому конфлікті.

Я. Еґеленд сказав, що він був глибоко шокований, коли побачив, як ізраїльтяни бомбували електростанцію, школи і лікарні. Перебої в енерґопостачанні не дають працювати медичним службам. Запроваджена Ізраїлем повітряна і морська блокада Лівану фактично призвела до гуманітарної катастрофи.

За даними ООН, через військовий конфлікт свої будинки були вимушені залишити не менше 500 тис. ліванців – переважно мешканців південної частини країни.

Очікують, що до Лівану почнуть прибувати американські кораблі і гелікоптери з гуманітарною допомогою.

26 липня до Бейруту прибув йорданський військовий літак із гуманітарною допомогою від ООН – перший на летовищі ліванської столиці, відколи його закрили два тижні тому через бомбардування.

За матеріялами ЗМІ

Росія претендує на ролю світового провідника

Як вже повідомила „Свобода“ (*ч. 29*), 15-17 липня в Санкт-Петербурзі відбулася зустріч країн-учасниць „Великої вісімки“, включаючи Росію. Анатолій Зленко, колишній міністер закордонних справ України, заявив у пресі, що „сам факт проведення зустрічі в Петербурзі був використаний російською стороною для того, щоб підняти свій авторитет у світі, показати можливості Росії у сфері ресурсів і довести, що Росія здатна впливати на енергетичний ринок“. Для Росії, на думку політологів, це був новий пошук нових конструкцій, як керувати світом. Президент Росії В. Путін відразу ж зробив заяви про успіх Росії на цій зустрічі. Насправді ж провідні проблеми залишились не вирішеними. Росії не вдалося одержати підтримку в питанні вступу до СОТ. Не сталося зближення з питань енергетики. Залишається напруга щодо конфліктних ситуацій, зокрема, на Близькому Сході.

Західня преса активно обговорює спроби В. Путіна піднести ролю Росії у світі. „Цього року Росія вже зірвала поставки газу до Европи, припинивши поставки в Україну, – пише британська газета „The Financial Times". – Стався вибух загального обурення і европейські влади зажадали від Росії провести лібералізацію енергетичного ринку. В. Путін відмовився це зробити, на що европейці лише знизали плечима“.

У В. Путіна абсолютно інші амбіції. Багатство, що звалилося на Росію завдяки енергетичним ресурсам, він використовує для того, щоб вивести на максимум свій вплив у світі, відновити владу над так званим „ближнім зарубіжжям“, в першу чергу над Україною, Кавказом і Центральною Азією. Москва не приховує свого неприйняття революцій в Україні і Грузії. Використовування постачань енергоносіїв для залякування Києва стривожило Польщу і Німеччину, що імпортують російський газ. Перемоги в битвах з чеченськими терористами не вирішують складних проблем на Кавказі.

Проте в більшій частині випадків В. Путін просто блефує. Як би добре не жила Росія, вона є державою, що згасає. Її добробут, зовсім як в пізню совєтську епоху, практично повністю залежить від нафти і газу. Чисельність населення країни знижується більше, ніж на 500 тисяч осіб щороку, здатне до праці населення переслідують хвороби і алькоголізм. В Росії триває згортання демократичних надбань. В. Путін вже задушив незалежні засоби масової інформації, урізав повноваження парляменту і позбавив незалежности судову систему. Демократію в реґіонах він замінив призначенням губернаторів з Кремля.

Санкт-Петербург був вибраний для проведення зустрічі через символічне значення цього міста. Він був побудований Петром Першим на знак того, що Росія повернулася у бік Заходу.

Проте недавні події спонукали деяких політиків задатися питанням: а чи слід було взагалі довіряти Росії головування у „вісімці“? У відповідь В. Путін довірив американській піарівській фірмі „Ketchum“ консультувати його протягом всього головування Росії у „вісімці“, тобто до кінця цього року. Сума контракту – 4 мільйони фунтів. Безпосереднє проведення кампанії доручене „GPlus“, що входить в той же „голдінг“, що і „Ketchum“. Завдання – „пом'якшити“ образ В. Путіна серед політиків і журналістів. Але справжнє обличчя недавнього закордонного резидента КҐБ для української громади не є таємницею і змушує до пильности.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

[illegible] — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Ірена Яросевич

Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата на рік $55,00 [illegible] – $65,00. Для членів УНСоюзу $45,00 [illegible] – $60,00. За [illegible] – $1,00.

Чеки і [illegible] „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська e-mail: adsukrpubl@att.net	(973) 292-9800 дод. 3040
Передплата	– Марійка Пенджола e-mail: ukrsubscr@att.net	(973) 292-9800 дод. 3042

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про наш Львів у „Нью-Йорк Таймсі"

Немає мені чого соромитися радості, а то й гордості з приводу довгого і вичерпного репортажу про наш Львів на сторінках недільного „Нью-Йорк Таймсу" від 23 липня.

Автор – американський журналіст Джеф Шлеґель – пише про Львів із наявною симпатією та теплом. І саме це викликає у нас радість з того приводу, що „наш Львів" потрапив на сторінки широко знаного американського щоденника у такому довгому та теплому репортажі, ще і прикрашеному двома світлинами. Щоправда, одна з цих світлин може підходити до репортажу про будь-яке місто і нічим не виявляє української характеристики „нашого міста", але друга, з вірменської катедри, вказує на його мистецькі скарби, хоча й не українські.

І ми таки справді радіємо, що „наш Львів" все ж таки дістався на сторінки найбільшого світового щоденника, а довгий репортаж показує американським та взагалі чужинецьким читачам це місто у прихильному та теплому світлі.

Розуміється, ми завжди радіємо, коли „Нью-Йорк Таймс" містить вістки про Україну, але цей репортаж про Львів, який залишиться у нашому розумінні „нашим родинним містом", зворушує якось і доконче вимагає згадки на сторінках „Свободи" та відповідного листа до автора. Надіємося і очікуємо від українських читачів відповідного реагування та численних листів до „Нью-Йорк Таймсу" з подякою та визнанням за цей репортаж про цю, так би мовити, столицю західньої України. Бо справді, не часто трапляється, щоб найбільше почитний серед американської публіки щоденник присвятив стільки місця та прихильних слів Львову, що для численних американських громадян українського походження, а з цим і читачів газети було гарною несподіванкою.

Репортаж Джефа Шлеґеля має оптимістичний заголовок „Спадщина витримала складне минуле" і описує у теплих, дуже прихильних словах „наш Львів" та його минуле, підкреслюючи, без найменших сумнівів, які так часто читаємо у визначенні національности нашого міста, його український характер. Джеф Шлеґель підкреслює зростання значення Львова, як скарбниці культурної спадщини українського народу, роля якого на відміну від Києва, який розвивається у вигляді політичного. модерного центру, усе більше полягає в збереженні українських традицій, архітектурних і мистецьких скарбів. Усе більше мистців звертаються до Львова, усе частіше просто на львівській вулиці чутно українську пісню.

Як приємно на сторінках „Нью Йорк Таймсу" читати описи міста, мандрівку ним та відвідини не лише історичних місць, але так відомих у нашому місті кав'ярень, як теж „товариських місць". Але найважливіше у цьому репортажі на сторінках „Нью Йорк Таймсу", що стільки вже разів „согрішив" у характеристиці Львова, забуваючи підкреслювати його український характер, що саме Джеф Шлеґель цього не забуває.

Ось таки ми дочекалися, що нас і „наш" Львів не змішують із „рашен", і що ми можемо із приємністю показувати цей репортаж нашим американським друзям і берегти його серед позитивних пам'яток. Надіємося, що так як ми, багато львів'ян подякує за його вміщення на сторінках „Нью-Йорк Таймсу", що, на жаль, ніколи не „грішить" позитивними згадками про нашу батьківщину.

О-КА

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Від Києва до Санкт-Петербургу

Наприкінці липня мені випало їхати автом з України до Санкт-Петербургу в Росії. Сподобалося, що на шляхах України вже немає грошових поборів з боку міліції. Раніше доводилося платити і за проїзд в межах певної області, і податок на екологію, і за оформлення митної декларації та ін. Тепер нічого не треба платити. Єдина недоробка: на кордоні будка прикордонника (кордон України з Білоруссю в Чернігівській області) стоїть далеко від шляху і службовець щоразу мусить виходити до авта, брати пашпорт, йти до будки, щоб поставити печатку, і знову приносити пашпорт до авта. А от на кордоні з Фінляндією авта зупиняться просто біля віконця і можна подати пашпорт прикордоннику, не виходячи назовні.

Зате Білорусь нас здивувала. Радіо працювало тільки на єдиному першому державному каналі і передавало тільки урядові вістки. Ми дізналися, що за розпорядженням президента Олександра Лукашенка в колгоспах створено будинки побутових послуг, де можна винайняти механічну мясорубку і ковзани на роликах. Радіо розповіло, що селяни охоче винаймають мясорубки. коли починається забій худоби, бо своїх вони не мають. Діти щасливі від роликів. А от для дівчат завезли в усі такі осередки мірки-лекала для пошиття модних суконь. Щоправда, мірки усі однакові, тобто сукні будуть одного фасону, але молодь теж задоволена і дякує президентові.

Дорогою попросився підвезти білоруський міліціонер і дуже здивувався, коли побачив в авті автонавігатора - прилад, який вказує маршрут. Мало того, що він такого дива ще не бачив, але було дивним для нього й те, що цей прилад працює на білоруському шляху. Хлопець посмутнів, коли дізнався, що такий прилад коштує сто долярів. „Наш добробут покищо - тільки на папері", - сказав він.

А от огорожі вздовж шляху в Білорусі були новенькі і пофарбовані у веселкові кольори. Щоправда, за ними виднілися хати, у вікнах яких не було фіранок, а покої видавалися порожніми. Чи живуть бідно, чи нікого вже немає? Трохи далі ми побачили ці ж огорожі щойно збудованими. Семеро жінок, нахилених у характерних позах, фарбували їх у різні барви. У кожної було відро з іншою фарбою і у висліді виходило веселково...

Коли ж минули кордон з Росією, то побачили села, у яких вже зовсім не лишилося мешканців. Колись велика країна поволі вимирала серед загального пияцтва.

Андрій Хмельковський,
Санкт-Петербург, Росія

Настав час генералів

Україна знову поринає в московську трясовину. Остання дошка порятунку – щоб наші патріоти-генерали взяли в свої руки Україну (пока не пізно) від наївних політиків і хоч на один рік навели порядок, тому що „п'ята колона" хитромудро диктує політикам, а найкращих патріотів ліквідує.

Михайло Феш-Рогач,
Тусан, Арізона

Негаразди в Україні непокоять читачів „Свободи"

Редакційна пошта в спекотні липневі дні принесла ряд листів, автори яких живуть турботами України, вболівають за неї. Провідники СКУ **Аскольд Лозинський, Євген Чолій та Віктор Педенко** надіслали звернення СКУ з нагоди 15-річчя Незалежности України і 10-річчя її Конституції. „З проголошенням Незалежности, – говориться у зверненні, – український народ став державним народом. Це, мабуть, найбільша подія XX століття не тільки для українського народу, а й для демократії у світі, тому що розпалася також совєтська імперія зла".

Михайло Семенець з Гемліну, Н. Й., переслав своє листування з Міністерством освіти і науки України з приводу мовної політики уряду та з Радіо „Україна" з проблем сільського життя. Йому надіслали докладні відповіді Н. Бєскова з департаменту загальної середньої та дошкільної освіти міністерства та Олександер Дикий з радіокомпанії.

Проблеми освіти хвилюють **Михайла Казаренка** з Ню-Йорку, який переслав статтю Сергія Летенка з „України молодої" про судові переслідування українських педагогів на Донбасі.

Копії публікацій в польській газеті „Дзєннік" з приводу відкриття у Павлокомі меморіялу вбитим українцям і в журналі „Впрост" про вбивство міністра Б. Пєрацького надіслав до редакції **Ярослав Колодій** з Пенсильванії. Журнал в статті „Береза з фальшивого приводу" повертається до замаху в 1934 році на міністра внутрішніх справ Польщі, у якому влада звинуватила ОУН і почала масові репресії проти українців. Аналізуючи усі деталі давніх подій, автор Даріуш Балішевський доводить, що цей замах провела аж ніяк не ОУН і цитує передсмертне визнання Мєчислава Рожанського з Арґентини, який офіційно заявив, що це він з ревнощів застрелив Броніслава Пєрацького. В журналі також наведено розповідь про засідку УПА на генерала Кароля Свєрчевського, яка закінчилася вбивством завжди п'яного генерала.

Тетяна Ясінська з Сілвер Спрінґу, Меріленд, надіслала копію статті журналіста Олександра Вівчарика з газети, що виходить у Смілі на Черкащині. Автор полемізує з читачами, переважно ветеранами совєтської армії, які обстоюють фальшиві комуністичні погляди на Другу світову війну, її причини і наслідки для України.

Іван та Даніель Філімончуки з Гілсборо, Н. Дж., надіслали копії свої листів до В. Ющенка та Ю. Тимошенко зі закликами берегти суверенність України.

Леся Храплива-Щур з Канади переслала сатиричний вірш Михайла Федева з критикою українських політиків В. Ющенка, Л. Кравчука, Л. Кучми, Ю. Тимошенко та інших.

Постійний дописувач „Свободи" **Юрій Кравчук** з Вільмінґтону, Делавер, цього разу відгукнувся на статтю Сергія Панька „Сторінка історії політичної культури" (*ч. 25*), яка заохотила його до застережень на адресу істориків, котрі повинні відстоювати етнічні межі українських поселень.

Тетяна Будар з Бережан Тернопільської области, теж наш постійний автор, цього разу написала про презентацію третього тому історії Бережанської землі в місцевому музеї, а також про десять ляльок, які пошили бережанські діти для своїх бідних ровесників в Африці.

Шукаю мого стрия Михайла Богаша

Прошу допомогти мені знайти сліди мого стрия Михайла Богаша, який виїхав до США в 1914 або 1915 році. Ніби були у стрия чотири сини. В 1966 році було дозволено виїхати до США Данилові Попу і його мамі. Їх зустрічав мій стрий Михайло Богаш, і вони зфотографувалися на пам'ять. Першим зліва стоїть Данило Поп, другий – мій стрий, далі – батько і його мама. Адреса у Данила була: Dan Popa, 150 Helen Ave., Niles, OH 44446. Я зверталася в пошуках рідні до Міністерства закордонних справ, але вони прислали мені адресу „Свободи" і порадили звернутися до вас. Моя адреса: вул. Шевченка, 38, с. Хижа, Виноградівського району, Закарпатської обл., UKRAINE.

Марія Зелді,
с. Хижа, Закарпаття

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

100 років тому „Свобода“ писала про Український Народний Союз

З числа від 28 липня 1906 року, з збереженням тодішнього правопису

Важне!

До відомости всім відділам Р. Н. Союза і їх Урядникам

П. П.! Як Вам вже всім відомо через орґан Р. Н. Союза (*УНСоюз тоді мав назву „Руський Народний Союз” -* **Ред.**) і Ваших делеґатів, остання IX Головна Конвенція Р. Н. Союза ухвалила многі реформи в нашій організації, з котрих найважнійші суть:

1) Розмет. 2) Підвищення посмертної запомоги з 600 на 1000 дол. 3) Підвищення декотрих запомог. 4) Заложення фондів: бідних, для вспомагання членів находячих ся в нужді, фонду Народного, фонду желізного і много інших, які причиняться до розвою нашої славної орґанізації Р. Н. С.

Щоби тоє все впровадити як Сірошіких можливих непорозумінь Головний Уряд Н. Союза взиває отсим всіх членів Р. Н. Союза, а особливо Вас, П. П. місцеві Урядники, до стислого застосовання ся до нисше поданих вказівок:

1) Головний Уряд Р. Н. Союза уважає всіх тих членів, котрі дотепер були записані на 300 дол. запомоги від першого августа б. р. на 500 дол. тих, котрі дотепер були записані на 600 долярів як записаних на ціле посмертне се є на 1000 долярів, однак члени, котрі би хотіли переписатись з цілого на пів або з половини на ціле посмертне, можуть се зробити дорогою своїх відділів найдальше до 1 августа б. р. Відділи, котрі сего не зроблять до 1 августа будуть вважатись за такі, що годять ся полишити все по-старому, значить, хто був записаний на 300 дол. буде записаний на 500, а хто був записаний на 600, буде записаний на 1000 дол.

2) Всі члени, котрі жиють подальше від своїх відділів, мають найдальше до 1 августа донести до відділу свою адресу.

3) З грамотами, котрі мають бути переписані для тих членів на ново, на разі треба здержатись і не присилати їх до Головного секретаря аж тогді, коли він Вам дасть о сім знати.

4) В августі жаден відділ не буде збирати і платити місячних вкладок до Р. Н. С і до Брацтва, аж в септембрі буде платити за август і то тоді, коли дістане розмет від Головного секретара, натомість відділи, котрі ще мають довги до каси Р. Н. Союза за місячне і другі річи, мають сей довг сколєктовати в августі і подати до секретара.

5) Орган „Союза” від тепер будуть відбирати всі члени без ріжниці чи они записані на ціле посмертне чи на половину, проте коли прийде розмет, за орґан кождий член буде платив 10 цнт., так як ухвалила Головна Конвенція.

6) Відділ, котрий не заплатить свого розмету протягом 60 днів, буде виключений з Р. Н. Союза; сей параграф відносить ся і до поодинокого члена.

7) Всі місцеві Р. Н. Союзи мають безусловно змінитись на Брацтва і заложити собі місцеву касу; ті що цього не зроблять, можуть бути в „Союзі”, але член такого місцевого Р. Н. С., єсли не заплатить раз наложеного на него розмету, буде виключений з Р. Н. Союза.

8) Всі відділи найдальше до 1 августа мають вислати до Головного секретара всякі зміни своїх членів, дотикаючі посмертної запомоги.

Отсе менше-більше всі найголовніші ухвали і розпорядження, до котрих взиваєсь Вас єще раз як найстислійше застосоватись.

За Уряд Р. Н. Союза:

Н. Кирчів, предс.,
С. Ядловский, секретар,
А. Шаршонь, касієр,

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Сумське земляцтво у Криму

Недавно виконавчий комітет Симферопольської міської ради зареєстрував нову громадську організацію – Сумське земляцтво у Криму. Ініціяторами та фундаторами стали вихідці з Сумщини – Владислав Хмеловський, Микола Дубровський та Петро Смоляніков. Головою обрано М. Дубровського, колишнього військового моряка, капітана першого рангу у відставці, фундатора ОУН у Криму, а його заступником – В. Хмеловського, голову громадсько-політичної ради демократичних організацій Криму.

Основними завданнями земляцтва є відродження української національної духовности, мови, культури, традицій, дотримання гідности і честі у всіх сферах суспільного життя. Земляцтво закликає до творення добрих справ: підставити плече ближньому, згадати отчий край, поділитися новинами з рідних теренів, просто поспілкуватися та хоча б на кілька годин поринути у рідну атмосферу.

Бажаючі нав'язати контакти можуть звертатися за телефонами (380-652) 270-425 та (380-652) 600-835, електронною поштою: hmel@mail.strace.net, або писати на адресу: Микола Дубровський, вул. Куйбишева, буд. 60/24, пом. 53, Симферопіль, 95034, UKRAINE.

Олександер Капітоненко,
Симферопіль

Чарівний куточок України

Санаторій „Мошногір'я" на Черкащині притягує бажаючих оздоровитися цілющим повітрям лісів Кам'янсько-Мошногірського кряжу, мінеральною водою, яка за своїм складом подібна до миргородських вод і є унікальним профілактичним засобом для запобігання порушень мінерального обміну, та чуйним ставлення персоналу санаторію, який очолює Віктор Гулий.

До послуг надаються туристичні поїздки до Києва, древнього Чигирина, відвідування Умані з відомим парком „Софіївка", екскурсії до Черкас.

Лікує душу і приносить спокій музика. Тож 7 червня цього року на сцені санаторію виступив гурт „Росава" Черкаської державної обласної філярмонії. Ансамбль утворився в 1983 році. Художній керівник – Заслужений артист України Микола Петрина. Під час розмови з керівником гурту стало відомо, що солістами „Росави" були Заслужені артисти України Раїса Кириченко, Діяна і Василь Матющенки, Ольга Павловська, Тетяна Халаш. Нині солістки „Росави" Заслужена артистка України Євгенії Крикун і Олена Варич.

Час концерту пролетів швидко. Хочеться побажати успіхів у творчості „Росаві" і радувати талантом слухачів України і за її межами.

Тетяна Курінна,
Черкаси

Для вихідців з Коломиї

Мабуть, шанувальники „Енциклопедії Коломийщини" втомилися чекати появи свіжого тому цього унікального видання. Справа не лише у фінансах та у великій безкоштовній праці членів енциклопедичного комітету, але й у державних подіях. Помаранчева революція і цьогорічні вибори, які не оминули і членів редакційно-видавничого комітету та людей, причетних до енциклопедії, трохи пригальмували видавничий поступ. І все ж у квітні Коломийська друкарня ім. Шухевича і видавництво „Вік" видрукували тисячним накладом четвертий за порядковістю і сьомий за кількістю том „Енциклопедії Коломийщини".

Велика частка енциклопедичних статтей присвячена нашій діяспорі. У четвертому томі надибуємо довідки про тих, кого доля занесла до США, але які пам'ятали свої коломийські сліди в біографії: це інженери Степан і Михайло Гаврилюки, лікар Микола Гнатчук, Святослав, Дарія і Богдан Гординські, Петро Гордійчук, історик Зенон де Братко Городиський, кооперативний діяч Дмитро Григорчук, полковник Орест Гаврилюк, мистець Мирослав Гавриш, актор і режисер Йосип Гірняк, громадські діячі Андрій Гаєцький, Никифор Гірняк та Кирило Годованець, священик Юстин Гірняк, громадсько-політична діячка Дарія Гнатківська-Лебедь, науковець Олекса Ґардецький.

Вміщені матеріяли й про канадську діяспору: про відомого богослова Теодосія Галущинського, педагога Дениса Гевка, літературознавця Юрія Гаморака (Стефаника), оперного співака Михайла Голинського, правника Льонґина Горбачевського, громадських діячів Олексу Григоровича та Михайла Гуцуляка, диригента й композитора Степана Гуміліловича, родину Ганьківських і Ґеників-Березовських, поетку Стефанію Гурко, лікаря Степана Ґамулу і новоприбулу Галину Грабець, свого часу відому спортсменку і лікарку.

Є рядки про тих, хто жив в Европі й Австралії, зокрема це Ілля й Степан Гаврилюки (Австрія), Кирило Гайдамаха (Бельгія-Польща), Іван Герасимович (Німеччина), Микола-Людовик Гладилович (Польща), Михайлина Гнатковська (Польща), Яків Голота (Чехія), Збігнєв Горбовий (Польща), Юрій Горліс-Горський (Німеччина), Северин Григорців (Австралія), Катря Гриневичева (Німеччина), Теофіл Гришкевич (Австрія), Костянтин Ґеник-Березовський (Чехія).

Цей том фінансово підтримали українські меценати з діяспори: колишній коломийський гімназист Орест Гаврилюк (США), уродженець Печеніжина Роман Ґеник-Березовський (Канада), Богдан Витвицький (США) у пам'ять свого батька, відомого українського композитора Василя Витвицького.

У справах кенциклопедії пишіть на адресу: Микола Савчук, а/с 127, Коломия, Івано-Франківська обл, 78200 UKRAINE.

Микола Савчук,
Коломия

Треба рятувати архіви

аХочу порушити справу, про яку два роки тому була поміщена стаття в „Свободі". Це – архів українського поселення та приватні бібліотеки. Такою бібліотекою, яка пропала (може ще можна її врятувати) є бібліотека колишнього посла до австрійського парляменту Сінґалевича. Він в 1945 році загинув.

Про цю бібліотеку книголюба повідомив мене, мабуть, проф. Павло Савчук. Рівно ж в своїх виданнях згадує її Зиновій Книш. Ще 10 років тому справа цієї цінної бібліотеки була порушена в громаді. Про архів всі говорять, але нічого не роблять.

Олександер Кобаса,
Вільямставн, Н. Дж.

Спомин про давні хори

Сьогодні, коли по наших поселеннях вже майже перестали існувати хори, може б було доцільно показати хори, що у таборових біженців або на нових поселеннях були такого високого рівня, що подібних їм тепер, може, й нема. Прошу, якщо можливо, помістити знімки хорів. Посилаю більше знімок, щоб мали з чого вибрати. Згадуючи про ті хори, віддамо шану співакам, що вже відійшли, а тим, що живі, – признання та подяку за їхні труди для слави України.

Евген Орест Садовський,
Парма, Огайо

Чоловічий хор „Ватра", що діяв на терені Австрії від 1946 до 1949 року під керівництвом проф. Туркевича та засновника хору і диригента Е. Садовського з великим успіхом провів мистецьке турне по Швайцарії, Австрії, Німеччині. Фото – серпень 1946 р. В 1950 році хор „Ватра" відновлено в Едмонтоні на оселі оо. Василіян. Хор переїхав з концертами всю країну, аж до Монреалю, всюди залишаючи прекрасне свідчення високого мистецтва.

Чоловічий та жіночий хор „Дніпро" діє від 1955 року до сьогодні. Засновник та диригент хору від 1955 до 1987 року – Евген Орест Садовський, осідок хору – Клівленд, Огайо. Знаний із своїми виступами не тільки у себе вдома, але і в Канаді (Монреаль, „Експо 67"), а також у постанові „Наталки Полтавки" та опери Крушельницького „Зальоти Соцького" в себе та в Чикаґо з великим успіхом. Хор виступав з власною оркестрою. Фото: липень 1955 р.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

XXV конференція Централі українських кооператив Америки

Учасники 25-ої конференції ЦУКА

ВАШІНҐТОН. – 26 червня представники українських кооперативно-кредитних спілок, що діють на теренах США, зібралися на XXV конференцію та річні звітно-виборні збори Централі українських кооператив Америки (ЦУКА).

Конференція тривала три дні. На її початку присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять багатолітнього голови ЦУКА Дмитра Григорчука, котрий у жовтні минулого року відійшов у засвіти.

Голова Ради директорів Богдан Ватраль відкрив конференцію та привітав її учасників. Протягом перших двох днів учасники конференції мали нагоду зустрітися з провідними спеціялістами „National Credit Union Administration" (NCUA), „Credit Union National Association" (CUNA), „World Council of Credit Unions" (WOCCU), а також з членами Конґресу та уряду США, прослухати курс лекцій та обговорити найновіші фінансово-економічні технології.

Першого дня перед учасниками конференції виступили голова Ради NCUA Джоан Джонсон та член цієї ж ради Джіджі Гайленд, президент „CUNA Mutual Group" Джеф Пост, представник „The Maryland and District of Columbia Credit Union Association" Кірк Фокс, віце-президент та головний економіст „Credit Union National Association and Affiliates" Бил Гампел та управитель WOCCU Молі Шар.

Наступного дня своїми думками з приводу розвитку кредитівок з присутніми поділилися урядник департаменту перевірки та страхування NCUA Метью Білюріс, директор політичного розвитку CUNA у Вашінґтоні Гретхен Дробник, головний інвестиційний урядник „United Corporate FCU" Рональд Коза та віце-президент цієї ж корпорації Тері Фейроут. Перед присутніми з доповіддю виступив також керівник відділу маркетингу чиказької кредитівки „Самопоміч" Володимир Тюн.

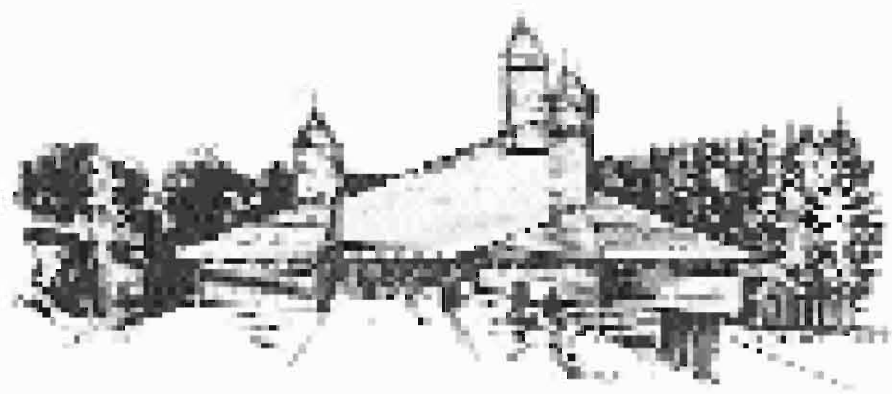
28 червня відбулися річні звітно-виборчі збори ЦУКА, які відкрив Богдан Ватраль. Від імени Української світової кооперативної ради привітав учасників конференції її голова д-р Богдан Кекіш. З вітальним словом від УККА виступив президент Михайло Савків. Конференцію привітали голова Крайової управи ООЧСУ Михайло Козюпа, член управи Нюйоркської національної федеральної кредитової кооперативи Валентин Поливко та голова Світового братства УПА Лев Футала. Надійшли також вітальні телеграми від Національної асоціяції кредитних спілок України та ряду громадських організацій зі США й України.

Зі звітом про діяльність ЦУКА за минулий рік виступив голова Богдан Ватраль. Він висловив подяку виконавчому директорові Централі Орисі Бурдяк за величезну працю протягом звітного періоду. Сьогодні членами українських кредитових спілок є понад 100 тисяч осіб, активи українських фінансових установ, що входять до складу ЦУКА, становлять понад 2 млрд. дол. У минулому році сума наданих позик становила 1,2 млн. дол., членські вклади піднялись до 1, 6 млрд. дол. У 2005 році витрати кредитівок-членів ЦУКА на громадські послуги становили 3.4 млн. дол. Цей показник свідчить, що українські фінансові установи органічно пов'язані з громадою. Лише за останній рік до України було надіслано майже 300 млн. дол.

Виконавчий директор Орися Бурдяк ознайомила присутніх з підсумками роботи Централі та Української кооперативної агенції. Збори обрали керівний орган Централі та склади комісій. До виконавчого комітету ЦУКА увійшли Богдан Ватраль – голова Ради директорів; Микола Григорчук та Степан Керда – заступники голови; Ольга Якубовська – секретар; Богдан Кекіш, Василь Корнило та Володимир Козицький – члени; Лев Футала – почесний член. Контрольну комісію очолив Василь Бабанський, статутову – Андрій Дякун, управу ЦУКА – Орися Бурдяк.

Наступні річні звітно-виборні збори та чергова XXVI конференція ЦУКА відбудуться у Клівленді.

Володимир Павелчак

Невдоволення політикою Росії висловили УККА, КУК, представники 19 етнічних організацій

ВАШІНҐТОН. – 11 липня, перед початком зустрічі „Великої вісімки" в Росії, члени Центральної та Східньо-Европейської Коаліції (ЦСЕК) зустрілися з радниками з питань національної безпеки Президента Дж. Буша та віце-президента Д. Чейні, щоб висловити невдоволення включенням Росії у „Велику вісімку". Росія продемонструвала значний реґрес на шляху до демократизації: московський режим продовжує утискувати громадянські права та свободу преси, посилюючи тиск на сусідні держави, особливо в області енергетичної безпеки.

В зустрічі брали участь Френк Качорус (Федерація угорців Америки), Аста Баніоніс (Литовська американська громада), Михайло Савків (УККА), Рамунас Кандратас і Карл Алтау (Литовська американська рада та Об'єднаний балтійський американський крайовий комітет), Маті Коїва (Естонська американська крайова рада).

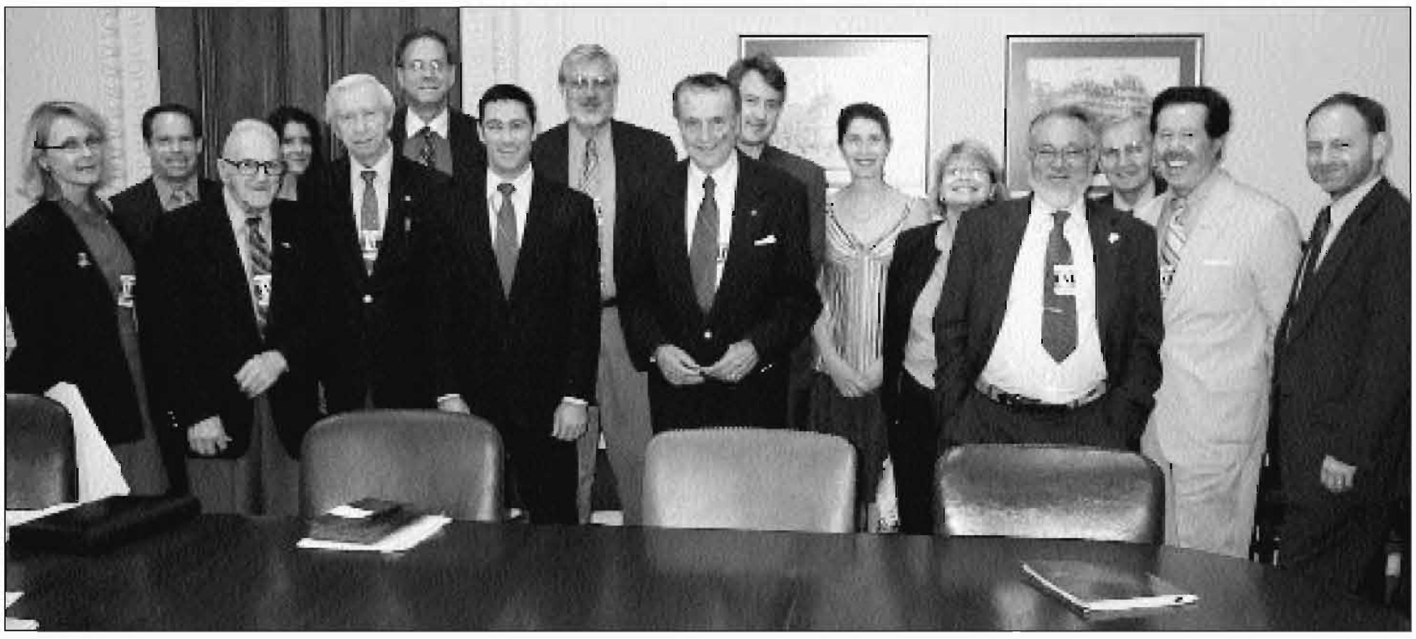
ЦСЕК складається з 19-ти крайових етнічних організацій. Вона була заснована 15 років тому, щоб зблизити ці громади в США в той час, коли розпався СССР і США почали розвивати нові взаємини з Росією.

Також Український Конґресовий Комітет Америки та Конгресовий український кокус звернулися до Президента Дж. Буша із закликом наголосити декілька моментів щодо України під час зустрічі з Президентом Росії В. Путіним. З огляду на те, що енергетична безпека була головною темою зустрічі „Великої вісімки", УККА порівняв Ґеноцид українського народу у 1932–1933 роках з нещодавньою спробою примусити Україну до підкорення та „співпраці" з Росією шляхом відключення постачання газу на початку цього року. У своєму листі з 10 липня УККА звернувся до Президента Дж. Буша з проханням підкреслити підтримку демократичного розвитку України США та нагадати, що США не дозволить „використовувати енергію як зброю проти України".

Лист УККА завершується проханням, щоб США „... як стратегічний партнер України, активний прибічник членства України в НАТО, та захисник демократії по всьому світі не коливалися у своїй відкритій підтримці України і допомогли Україні вирішити це та інші питання, які можуть перешкодити її перетворенню у країну, яка варта бути союзником США, членом НАТО, СОТ та світової громади".

Конгресовий український кокус також надіслав подібного листа Президентові США. У листі від 11 липня, підписаному 11-ма членами Палати Представників США, сказано: „Ми вважаємо, що Захід повинен надіслати Україні два важливих сигнали, які ви, можливо, хотіли б обговорити з іншими провідниками. По-перше, протягом останніх півтора року Україна досягла значного успіху у виконанні стандартів, потрібних для членства в НАТО. Подруге, найвірогідніше, відбудеться нове коло переговорів між Україною та Росією щодо цін на природній газ. США та европейські країни повинні дати чітко зрозуміти, що хоча Україна і повинна платити за газ за ринковими цінами, ці ціни потрібно вводити поступово, щоб не допустити шкідливого впливу на українську економіку. Европа та США повинні активно заохочувати Росію та Україну досягнути відкритої та прозорої угоди на цій основі".

Сергій Жихарев

Зліва: Аста Баніоніс, Михайло Савків, Кас Ленард, Елен Кінґ, Джон Карч, Френк Качорус, Деймон Вілсон, Рамунас Кандратас, Ласло Пастор, Брайан Ардуні, Ніно Джапарідзе, Аліс Кіпель, Юрай Славік, Маті Коїва, Лес Меґ'єрі, Юджін Фішель. *Фото: К. Алтау*

На конференції в Урбані-Шампейні

Як уже повідомляла „Свобода" (ч. 27), 19-24 в Урбана-Шампейні відбулась ювілейна конференція, на яку зібралися вчені з багатьох країн світу. Тим часом докладний звіт про цю конференцію і світлини з неї надіслала Людмила Вусик з Лос Анджелесу, Каліфорнія. Подаємо надісланий звіт зі скороченнями

УРБАНА-ШАМПЕЙН. – 19-24 червня в Ілинойському університеті відбулася конференція, на яку зібралися вчені з багатьох країн світу.

З України теж прибула представницька делеґація – президент Міжнародної асоціяції україністів, академік Ярослав Яцків, професор Києво-Могилянської академії Наталія Яковенко, професор Національного університету ім. Т. Шевченка Володимир Сергійчук, ректор Національного університету „Острозька академія" Ігор Пасічник, науковці різних вищих учбових закладів України, молоді вчені та незалежні дослідники. Австралію на цій конференції представляла проф. Галина Кошарська, Англію – д-р Нігель Лінсан Колей та Людмила Пекарська, Італію – проф. Фредеріко Аргентієрі, Канаду – проф. Андрій Горняткевич, проф. Ярослав Розумний, проф. Роман Сербин та д-р Христина Сухоцька, Польщу – д-р Ігор Галагіда, Сербію – проф. Людмила Поповіч, Порто-Ріко – проф. Олена Сацюк, США – професори Дмитро Штогрин, Іван Головінський, Ася Гумецька, Тарас Гунчак, Мирон Куропась, Леонід Рудницький та Іван Фізер.

Стержневою темою конференції була тематика, присвячена вшануваню пам'яті Івана Франка. Особливу зацікавленість викликав виклад вченого з Великої Британії Н. Колея, який вже декілька років вивчає тему українського Голодомору. Його родич Гарет Джонс був журналістом і у страшні для України 1932-33 роки відвідав Україну і на власні очі бачив те, що робив більшовицький режим на землях України.

Нігел Колей не тільки розшифрував всі його записи, але і доносить цю страшну правду до світу, виступаючи з доповідями в різних університетах.

Конференція одноголосно прийняла звернення до провідників України щодо захисту української мови та документальних пам'яток.

Зліва: Л. Вусик, проф, Т. Гунчак, О. Антонович, консул України О. Шевченко на конференції.

Зліва: проф. В. Сергійчук (Київ), О. Бетлій (Київ), Л. Вусик (Лос Анджелес)

Книга про поштові марки

Як вже повідомила „Свобода" (ч. 28), видавництво „Марка України" випустило щорічний альбом „Поштові марки України-2005", в якому вміщено марки минулого року, їхні описи українською та англійською мовами. Подаємо два розділи з нового альбому.

Метелики

У наш напружений і складний час ми нечасто проводимо своє дозвілля на природі. А скільки казкових місць в Україні! Добре було б походити безкраїм полем різнотрав'я, подихати чистим повітрям, помилуватися тендітними барвистими метеликами, які пурхають поруч. Спостерігаючи за ними, починаєш замислюватися над тим, які ж беззахисні ці красиві комахи! Щороку їхні популяції поступово зменшуються. Деякі види вже занесено до „Червоної книги України".

Ось неквапно сідає на дуб, з якого тихенько дзюркоче сік, надивовижу прекрасне створіння. За яскраво-помаранчевим убранням ми впізнаємо стрічкарку дубову, яка має чудовий нюх, адже відчуває запах на значній відстані й тому завжди першою знаходить місце поживи. Та раптом з'являється суперник: відчувши п'янкуватий і дещо кислуватий запах соку, поруч сідає бражник дубовий. Обидва метелики мирно співіснують і втамовують свій голод. Баталії тим часом розгортаються в іншому місці – на пасіці. Любитель солодощів (а надто – меду) бражник – „мертва голова" тихесенько пробирається до вулика, щоб скуштувати пахучого медку невтомних трудівниць.

Сторінка книги з розповіддю про борщ

Бджоли в нелегкому протистоянні перемагають ласуна, і той летить шукати їжу в інше місце. Цей метелик доволі таємничий, адже в нього на грудях зображений череп людини. Бджоли цього, звісно, не знають і борються з ворогом, а от надто забобонні пасічники бояться зачіпати бражника, бо переконані, що його охороняє злий дух. Наш невдаха знаходить мильнянку і прямує до неї.

Ця квітка зазвичай росте обабіч дороги й духмяно пахне вночі, чим і приваблює метеликів (на відміну від інших квітів, вона не закриває своїх пелюсток на ніч). Та тут знову невдача – в неї вже є гість. Це зеленокрила красуня совка розкішна, яка смачно ласує нектаром. Є така прикмета: якщо на мильнянці ввечері багато совок, то буде дощ. Це тому, що перед дощем у квітці найбільше нектару, чим і пояснюється увага совок до мильнянки.

Фраґмент сторінки з розповіддю про метеликів

Неподалік, перелітаючи зі стебельця на стебельце, ніби фліртуючи, летять два метелики. За малюнком на крильцях ми впізнаємо найкращу представницю родини сатурнії – павиноочку грушеву. В цих надзвичайно красивих метеликів дуже коротке життя – лише 10 діб. Самець завжди поруч з коханою – вони насолоджуються кожною секундою такого швидкоплинного щастя.

Та не думайте, що вночі ці комахи в безпеці. Вороги чатують на них на кожному кроці. Однак метелики надзвичайно хитро й уміло ховаються – вони стають невидимими; якщо ж їх помічають – відчайдушно обороняються. Як відомо, стрічкарки, сідаючи на дерева, ніби зливаються з корою, бо мають подібне забарвлення. До таких хитрощів удаються й бражники з совками.

Ще одним способом захисту є копіювання форми, забарвлення та манери літати інших комах: отруйних метеликів або шершнів. А павиноочка в боротьбі з комахоїдною пташкою відкриває свої крила, на яких ніби зображені очі. Птах-нападник б'є дзьобом по крилах, бо сприймає їх за очі своїх ворогів – сов чи кішок. Очні плями відволікають хижака від важливіших частин тіла.

Метелики-совки можуть сприймати ультразвуки слуховим органом, який знаходиться в них між грудною частиною та животом. Відчуваючи небезпеку, метелики ховаються, сідаючи на землю, й волосинками на тілі перешкоджають поширенню ультразвуків, що ускладнює полювання кажанів за здобиччю.

Борщ

Українська кухня оригінальна й різноманітна. Її відмінною рисою є великий асортимент корисних і смачних страв. Борщ, голубці, вареники з сиром, оспівані в піснях, знані в усьому світі. Славиться і печиво – калачі, паски, медівники. А ще випікають знаменитий коровай, який є справжнім витвором мистецтва. На ньому є вироблені з тіста квіти, пташки, колоски пшениці.

Цьогорічний поштовий випуск „Европа" присвячено саме темі „Кулінарія", адже вміння готувати традиційні страви сьогодні – це збереження традицій народу для поколінь. На марках зображено одну з найулюбленіших страв українського

(Закінчення на стор. 21)

ТВОРЧІСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Чвари

Чомусь сховалось сонечко за хмари,
Мабуть, йому не хочеться світить
Й дивитися на всі вкраїнські чвари,
Безвладдя поміж владою ділить.

Чом кожний з них кричить:
„Я буду перший!
Мені належиться провладна булава,
Я ж на Майдані був –
не переврешиш!
То ж я сьогодні всьому голова!"

А де ж оте: „Ми разом, нас багато!"
Куди поділись радість і любов?
Де ж шана до людей, що так завзято
Оберігали?
Невже ж історія
повторюється знов?

Хтось вже сказав:
„В нас Україна в серці"...
Півсотні мільйонів і сердець!
І кожний любить лиш свою Вкраїну.
Творити цілість –
зникає в нас терпець.

І знову хтось нам винний,
ми ж святії!
Ми лиш бажаємо злагоди і добра,
Ми обіцяєм гори золотії
Як тільки в проводі країни
стане „Я".

І так завжди,
все щось на перешкоді,
Старе зітремо, то нове прийде.
Народ збайдужів і хоч кричить:
„Вже годі!" –
Провід оглух і знову в прірву йде.

Так хочеться розкрити
навстіж груди
І крикнути уже давні слова:
„Без єдности ми зайдемо в нікуди,
Бо Україна в нас лишень одна!"

То ж схаменіться і покиньте чвари,
Візьміть кермо,
хай мудрість не дріма,
Бо патріот не той, хто вискочить
на нари,
А той, що ставить Україну
над всіма.

Наталка Буняк,
Рендолф, Н. Дж.

Заклик до всіх прихильників Союзівки!

ВИ НАМ ПОТРІБНІ!

Як можна стати членом нової Фундації Спадщини Союзівки?

„Було зрозумілим, що Союзівка займала важливе місце у спільноті і я хотів би бути її частиною"

– Росс Василенко, Юніон, Н.Дж.

Приєднуйтесь до нас зараз! Зберігаймо Союзівку та нашу українську спадщину!

Кожна велика організація залежить від постійної групи прихильників, які хочуть проявляти свою активність більше, ніж поодинокими відвідуваннями. Для Фундації Спадщини Союзівки такий спосіб сприяння є дуже важливим.

Буде багато рівнів членства, але в основі всього те, що членами будуть люди, які поділяють погляд на Союзівку, як на епіцентр українсько-американської спільноти, та бажають пробуджувати та зберігати свою культурну, освітню та історичну українсько-американську спадщину.
З 1952 року Союзівка була центром українсько-американської спільноти, місцем зустрічей для нащадків багатьох хвиль українських імігрантів, куди вони повертаються для того, щоб відчути свою багатукультурну спадщину і познайомитися з іншими українськими американцями.
Сьогодні шляхом заснування „Фундації Спадщини Союзівки" українські американці та симпатики Союзівки об'єднують свої зусилля для збереження цієї культурної перлини.

Багато з цих нащадків відчули послаблення свого зв'язку з минулим, як в географічному, так і в культурному відношенні. „Фундація Спадщини Союзівки" є ініціятивою для перевиховання як молодих, так і старших у спробі збереження гідної спадщини.

Членами організації можуть бути люди, яким подобається Союзівка настільки, що вони хочуть щось дати взамін – зробити особистий внесок в її виставки та програми для себе та для спільноти.
Ви можете бути впевненими, що Ваша членська допомога для „Фундації Спадщини Союзівки" на будь-якому рівні буде вагомим внеском.

<u>Варіянти членства (щорічний внесок) та переваги</u>

Індивідуальне	$100.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині.
Для студентів 17–23 р.	$ 40.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині.
Для тих, кому 65 р. і більше	$ 30.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині.
Для сім'ї (діти до 16 років)	$150.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині.
Корпоративне	$ 500.00	(10 відс. знижка на 1 обслуговувану корпоративну вечірку в Центрі – щорічно).

Спеціяльні членські категорії:

Партнер	$300.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині та пам'ятна цеглина.
Спадщина	$500.00	(безкоштовний вхід, паркування та басейн) 5% знижка в сувенірному магазині; посаджене дерево з пам'ятною дошкою та постійним вшануванням в експозиції „Коло засновників Фундації".
„Legacy"	$1,000.00	(довічний безкоштовний вхід, паркування та басейн) та 5% знижка на всі послуги Союзівки, постійне вшанування в експозиції „Коло засновників Фундації".

<u>Всі члени, які вступлять до 31 липня 2006 року отримають торбинку з емблемою Союзівки.</u>

Є інші способи пожертвувати гроші... Кожний подарований долар цінується..., Фундація Білоуса недавно внесла пожертву $1,500 дол. на оновлення системи місцевого радіомовлення. Курінь Пласту „Хвилі" організовує збір коштів на нове обладнання для басейну. Старші члени УНС та Курінь Пласту „Спартанки" підтримують проект дитячого майданчика. Звертайтесь до Нестора Паславського зі своїми ідеями (845) 626-5641.

Членська форма
Ім'я і прізвище ______________________________
Адреса ______________________________
Місто ____________________ Штат ____________
Поштовий індекс ______________________________
Електронна пошта ______________________________
Телефон ______________________________

Вишліть форму та чек за адресою:
Soyuzivka Heritage Foundation, 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany NJ 07054

Індивідуальне	$ 100.00
Для тих, кому 65 р. і більше	$ 30.00
Для студентів 17–23 р.	$ 40.00
Для сім'ї (діти до 16 р.)	$ 150.00
Партнер	$ 300.00
Спадщина	$ 500.00
„Legacy"	$1,000.00
Корпоративне	$ 500.00

Вишліть нам свою форму, щоб отримати точні інформації про переваги на вашій членській особистій виказці.

Дякуємо за Вашу підтримку!

ДЯКУЄМО!

Ваші гроші підуть на фінансування нових проєктів у 2006 році і створять сильну фінансову основу для Союзівки:

- Здвоєна система охолодження - огрівання для „Веселки"
- Додаткові нові матраци
- Нові штори для кімнат у Головному будинку

Допомога у підвищенні енерґетичної безпеки України

ОДЕСА. – 10 липня Аґентство США з міжнародного розвитку (USAID) оголосило про початок програми вартістю 1 млн. долярів США, що має на меті посилити енерґоефективність України та збільшити її енерґетичну незалежність. Директор Місії „USAID" в Україні Ерл Ґаст оголосив про початок цієї програми на прес-конференції в Одесі, де він перебував, щоб ознайомитися з заходами у сфері енерґозбереження.

„Ми очікуємо, що ця програма принесе два результати, – зауважив Е. Ґаст. – По-перше, ми сподіваємося допомогти підприємствам, що братимуть участь у програмі, заощадити значний обсяг природного газу; по-друге, створити модель, яку зможуть перейняти інші українські промислові виробники. При цьому програма досягне своєї мети – підвищить ефективність використання енерґоресурсів у промисловому секторі України".

У рамках програми „Ініціятива у сфері енерґоефективности промислового сектору" „USAID" надасть Україні технічну допомогу та запропонує високорентабельні фінансові рішення, що мають забезпечити більш ефективне використання енерґоресурсів у промисловості. „USAID" також сприятиме налагодженню партнерських взаємин між чужоземними та українськими сервісними компаніями, які надають послуги у галузі енерґозбереження (ЕСКО), аби підвищити потенціял українських ЕСКО до розроблення і виконання проєктів у сфері енерґозбереження в Україні.

На основі можливого фінансування за низькими відсотковими ставками, яке надаватиметься американським державним Експортно-імпортним банком та іншими фінансовими установами, понад 15 промислових підприємств України розпочнуть заходи зі скорочення споживання природного газу. Цей проєкт також сприятиме розповсюдженню отриманого досвіду та оптимальної практики серед інших промислових виробників. Він триватиме півтора року.

Виконавцями програми будуть американська компанія „Інтернешнл Рісорс Груп" (ІРГ) та її субпідрядна організація „Альянс за збереження енерґії". До виконання програми також будуть залучені українські підприємства (як ЕСКО, так і інші структури, що надають послуги у галузі енерґетики) та міжнародні експерти у сфері енерґозбереження і фінансування проєктів.

Більше відомостей про цю програму можна отримати в Андрія Міцкана, спеціяліста з питань управління проєктами Місії „USAID" в Україні, за тел. (380-44) 492-7137, або електронною поштою: amitskan@usaid.gov.

За період з 1992 р., з метою сприяння демократичним, економічним та суспільним перетворенням, USAID надало технічну і гуманітарну допомогу Україні на загальну суму понад 1,4 млрд. долярів.

Андрій Міцкан

Новий Митрополит Української Православної Церкви в Канаді

Митрополит УПЦ в Канаді Іван

ВІНІПЕҐ, Канада. – 23 липня відбулось введення на престіл Митрополита Української Православної Церкви в Канаді Архиєпископа Івана (Стінки) як правлячого ієрарха Церкви. На церемонії були присутні єпископи і гості з усієї Канади і Сполучених Штатів Америки. Архиєпископ Іван став п'ятим Митрополитом Церкви, а й першим Першоієрархом, народженим в Канаді.

Син українських піонерів, Архиєпископ Іван народився в Б'юкенані, провінції Саскачеван. У родині він був наймолодшим з дванадцяти дітей. Протягом 32 років Архиєпископ Іван служив в Українській Православній Церкві в Канаді. Від 1985 року він був Єпископом Едмонтону і Західньої Єпархії, до складу якої входять парафії в Альберті і Британській Колюмбії. Минулого літа Архиєпископ Іван був обраний новим правлячим Єпископом Української Православної Церкви в Канаді. Ця липнева неділя була завершенням процесу обрання.

Святкування введення на престіл Митрополита Івана відбулося в Митрополичій Катедрі Пресвятої Трійці у Вініпезі.

о. Корнилій Зубрицький

Фестиваль на „Верховині“

ҐЛЕН СПЕЙ, Н. Й. – 14-16 липня на оселі „Верховина“ відбувся 31-ий щорічний український фестиваль, в якому взяли участь танцювальні гурти школи св. п. Роми Прийми-Богачевської, „Обрії“, народна оркестра „Черес“, співачки Віка Василевич, Інеса Гордєєва, скрипалька Інеса Тимочко та ін. Грали оркестри „Галичани“, „Відлуння“, „Фата Морґана“.

Стефан Вельгаш на фестивалі пропонує послуги УНСоюзу

Під час концерту на „Верховині“

Фото: Віра Лотоцька

Книга...

(Закінчення зі стор. 17)

народу, гордість його національної кухні – борщ, який має багатовікову історію. При готуванні борщу використовують багато складників, а також поєднують кілька видів теплової обробки продуктів (варіння, смаження, тушкування). Все це забезпечує його неповторні смакові якості, аромат і соковитість.

Поласувавши славнозвісним українським борщем, можна багато чого дізнатися про українців як націю добрих і гостинних господарів, веселих і життєрадісних людей. В Україні налічують не один десяток різновидів борщу. В кожній місцевості – свої способи його приготування. Навіть дві сусідки в одному селі, або мати й дочка, не зварять однакового борщу. Та й самі кухарки часом не можуть пояснити, чому вони кладуть у борщ той чи інший овоч, не можуть похвилинно розписати всі етапи приготування страви, заздалегідь точно визначити її смак.

Зварений на свинині бульйон протягом готування борщу вбирає в себе смак картоплі та квасолі. А соковита білокачанна капуста й тушкований з оцтом буряк задають основну ноту в кольоровій гамі цього гастрономічного дійства. Обсмажена з цибулею й помідорами морква та пікантні солодощі болгарського перцю й кореня петрушки роблять страву неперевершеною. А додані наприкінці затовчені часник і сало, духмяні спеції, сіль і гострий перець – останній найважливіший штрих у готуванні сакральної страви українців. Забілений густою сметаною, притрушений зеленню запашний український борщ зазвичай подають з натертими часником пампушками.

Світить сонце чи пливуть над землею кошлаті чорні хмари, усміхається райдуга чи виє за вікном хуртовина, але знову й знов з димарів над білими чепурними хатами вириваються напівпрозорі солодкуваті димки і з розчинених гостинно дверей линуть чарівні запахи. Українські господині готують борщ.

Дві поштові марки з цієї теми за світлинами Олександра Костюченка підготувала Світлана Бондар.

На черзі – лет українки у космос

Розмова Анатолія Гороховського з американською астронавткою українського походження Гейді Стефанишин-Пайпер

З Гейді я познайомився ще в кінці минулого століття, коли вона була запрошена до Чикаго на святкування 45-ої річниці українського національного музею, зустрілась з українською громадою міста, побачилась із земляками, які походять з Львівщини і зокрема з колишнього Ново-Яричівського району, в якому народився її батько. Впродовж наступних років час від часу я розмовляв з астронавткою і цікавився головним чином тим, як вона готується до космічного лету. А коли американський корабель „Дискавері” благополучно повернувся на Землю після 13-денного перебування у космосі, я подзвонив до астронавтки і попросив її відповісти на кілька запитань.

– Чи знайомі ви з членами залоги цього корабля, чи доводилось з ними зустрічатися?

– Усі американські астронавти проходили підготування до летів у космічному центрі ім. Ліндона Джонсона у Гюстоні. Я добре знаю їх, адже разом готуємось до навколоземних рейсів. Екіпаж „Дискавері” складався з семи моїх колег. Усі астронавти, які були на міжнародній космічній станції, є висококваліфікованими спеціялістами своєї справи, за плечима кожного з них – тривалі роки, пов'язані з підготовкою до лету. У мене не було сумніву, що екіпаж виконає поставлені перед ним завдання. І так воно сталося.

– Цікаво було б знати вашу думку з приводу неодноразових відкладень старту „Дискавері”?

– Мабуть, всі пам'ятають про трагічну долю американського космічного корабля „Колумбія”, який при поверненні на Землю у лютому 2003 року зазнав катастрофи, внаслідок чого всі члени екіпажу загинули. Це стало великою бідою для родин загиблих, для керівництва НАСА, для кожного з нас, астронавтів. Впродовж двох з половиною років були заморожені лети американських кораблів. За цей час керівництво НАСА докладно вивчило причини катастрофи і одночасно вжило необхідних заходів до вдосконалення космічних кораблів. Після цього стартував „Дискавері”.

НАСА передбачала відправити „Дискавері” до міжнародної космічної станції першого липня, однак цьому завадила погана погода. Наступного дня члени екіпажу, зайнявши свої місця в кабіні, вдруге змушені були її покинути. Цього разу перешкоджали грозові хмари. В третій раз астронавти піднялись на корабель у день національного свята Америки – 4 липня. Здавалося, все сприяло старту, однак в останню хвилину експерти НАСА виявили тріщину у захисному теплоізоляційному покритті паливного бака космічного корабля.

Керівництво НАСА вирішило, що тріщина не загрожує лету і старт відбувся. Але вже у леті від паливного бака відокремились шість фраґментів ізоляції, які могли серйозно пошкодити обшиття корабля. На щастя, нічого поганого не сталося. Шостого липня відбулося його благополучне стикування з міжнародною космічною станцією.

– Яке ваше враження від здійсненого лету?

– Екіпаж переніс на Міжнародну космічну станцію біля двох тонн вантажів і стільки ж відправив у зворотню дорогу. Астронавти здійснили три виходи у відкритий космос, встановили додатковий насос системи охолодження і провели деякі ремонтні операції. Відмінно попрацювали мої колеги. Сьомий член екіпажу, німецький астронавт Томас Рейтер, залишився на борту Міжнародної космічної станції, де проведе шість місяців.

– Коли відбудеться ваш лет у космос і яке завдання ви повинні там виконати?

– Цим питанням постійно цікавляться мої друзі і земляки в Україні. Строки лету не з моєї вини відкладалися. Хочеться вірити, що цього разу старт відбудеться у серпні, коли український народ відзначатиме 15-ті роковини проголошення Незалежности своєї держави. Дуже хотілося б з космічної висоти привітати українців з великим святом. Мені доведеться двічі виходити у космос для того, щоб здійснити ремонтні операції. Їх тривалість складатиме 13 годин.

– Дякую вам за розмову, вірю, що ваша мрія про космічний політ здійсниться.

Управа Фундації Українського Вільного Університету (УВУ) в ЗСА з осідком у Ню-Йорку з приємністю проголошує черговий список ЖЕРТВОДАВЦІВ, ФУНДАТОРІВ, ДОБРОДІЇВ та ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ, висловлюючи щиру подяку за зрозуміння потреби для УВУ на всіх відтинках його діяльності.

УВУ сповнив велику ролю як по Першій, так і по Другій світових війнах у Празі і Мюнхені, даючи можливість для великого числа української молоді набути високу професійну освіту, даючи кваліфіковані кадри для еміграції, які понад 55 років ведуть громадську працю на всіх відтинках громадського життя, в той час, коли Україна була поневоленою, а також коли Україна стала вільною.

З відновленням вільної України УВУ відгукнувся на нові потреби, широко відкриваючи свої двері для тих, хто бажає поширити своє знання правдивої історії і культури про Україну, на що не було змоги в поневоленій Україні.

Управа Фундації УВУ ще раз просить прийняти нашу щиру подяку в першу чергу за моральну підтримку, як також за ВАШІ ЩЕДРІ ПОЖЕРТВИ, без яких ми не могли б зреалізувати завдань, які ставить перед нами УВУ, діяспора і Україна.

Нам приємно поінформувати нашу жертвенну громаду, що Фундація УВУ в ЗСА з осідком в Ню-Йорку при Вашій щедрій допомозі в 2005 році змогла уділити для УВУ на стипендії та на ведення їх діяльности 208,000 долярів.

Фундація УВУ дальше висилає книжки і журнали в Україну. Просимо надсилати Ваші книжки до Фундації УВУ, за що будемо дуже вдячні.

СПИСОК ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ ФУНДАЦІЇ УВУ в ЗСА

(за час від 1-го лютого до 30-го червня 2006 року)

Порайко Осип і Стефанія (зі спадку)	70,000.00
Івасин Василь, Естейт (зі спадку)	34,811.54
Українська Федеральна Кредитова Кооператива Самопоміч в Ню-Йорку	26,000.00
The Heritage Foundation of FirstSecurity Federal Savings Bank Chicago, IL	25,000.00
д-р Дужий Ярослав	22,000.00
Пирський Михайло і Анастазія (зі спадку)	18,000.00
Українська Федеральна Кредитова Кооператива Самопоміч Парма, Огайо	5,000.00
Муляк – Яцківський Аркадій	5,000.00
проф. Ратич Іванна (на видання творів проф. Івана Мірчука)	5,000.00
д-р Буртик Іван	1,000.00
Захарків Ірена	1,000.00
Кий Лідія	1,000.00
д-р Рак Володимир і Нуся	1,000.00
Крайчик Олександер і Марія	500.00
проф. Рудницький Леонід і проф. Ірена	500.00

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ З ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

від 1-го лютого до 30-го червня 2006р.

По 300.00 дол. зложили:

Балабан Василь і Ольга, мгр Калина Михайло і Надія, Озарків Катерина

Коваль Володимир і Анна 250.00

По 200.00 дол. зложили:

Байлак Роман і Анна, Головка Софія, Лиско Володимир і Анна, мгр Оберишин Ярослав і Галя.

По 100.00 дол. зложили:

Андрусяк Марія, Бігун Ярослав, проф. Богданська Таїса, Булавка Константин і Богданна, Бурда Микола і Тамара, Голюка Олександра, д-р Стрільбицький Олександер, Дольбін Володимир і Гелен, д-р Заяць-Дреснер Ісаслава, д-р Клебович Володимир, Компютор прінт, Н. Дж. (Марія Дупляк, власник, Кушнір Лев і Ірена, інж. Магун Володимир і Лідія, Масловський Мирон, Папроцька Марія, Провидіння Асс. українців Америки, Росоловський Марко, інж. Сосяк Василь,

Чаплій Василь 75 дол.

По 50 дол. зложили:

Бігун Зеновія, Бігун Ярослав і Богданна, Боївка Михайло і Ксеня, Вороняк Аліса-Анн, Гавдяк Ігор і Наталія, проф. Головінський Іван і Наталія, мгр Дячук Володимир і Уляна, Івашко Павло, Ільків Михайло і Ольга, Каша Григорій, Клівак Ірена, інж. Куземський Іван, Кузик Володимир, маєстро Кушнір Ярослав і Теодозія, Лиси Марія, Лучка Йосиф, Луцька Оксана, Масловський Зенон, Микитин Василь, Небеш Орест і Марія, Новак Ірена, Пилишенко Слава, Пошеснік Ірена, Навроцький Юрій, Стефанюк Роман і Клавдія, Фолтин Оксана, інж. Чипак Ярослав і Ольга, Федак Евген і Теодозія, Шеремета Любомир, інж. Шмігель Мирослав і мгр. Надія, Шостак Ева і Марта Ямісон.

По 30.00 дол. зложили:

проф. Лобай Іван і Марія Іванна, Трензa Михайло, Шашкевич Софія, Шван Марія, Шульга Андрій.

По 25.00 дол. зложили:

Інж. Вальчук Володимир і Катруся, Бачак Сабіна, Бессер Ірена, д-р Богданів Віталій, д-р Воляник Стефан і Емілія, Гайдук Дмитро і Галина, Галиттак-Галек підполковник Стефан і Анна, інж. Галів Микола, Гарвас Антоніна, Гафткович Іван і Надія, Гомзяк Галина, Горбатий Доналд, Гусак Петро і Марія, Давид Григорій, Жирук Галина, Заяць Юрій, Завойска Олександра, Задояний Маріянна, д-р Ісаїв Юрій і Патріція, Керницький Ольга, Коваленко Дмитро, Колінко Оксана, Копитко Семен, Корженьовські Богдан і Ксеня (доріннаючий фонд), Корженьовський Богдан і Ксеня, Корнага Мирон і Христина, Коцелко Нестор, Інж. Крамарчук Богдан і Лідія, Кузьма Орест і Оксана, Левицький Роман і Татіянна, Лозинський Марія, Лотоцька Надія, Майбо Еміль, Мудрий Василь і Дарія, Музика Василь і Марія, Михалюк Олександер, Мирошниченко Мирослава, Новак Ірена, Огаренко Любомира, Осташевський Анна, Павлишин Ярослава, Павлишин Любомира, Палайда Дмитро, Пастушек Василь, Пукас Дмитро, мгр Рудик Марта, Сеник Корнель і Ірена, Слиж Володимир і Богданна, Совк Ярослав і Анастазія, Солонинка Анастазія, Стасів Роман і Ірена, Стек Василь і Марія, Стецишин Зеновія, Фурда Михайло і Лідія, Цюпак Михайло і Марія, Чапельський Любомир, Шкарупа Іванна, Ярко Микола.

По 20.00 дол. зложили:

Василик Василь, Волошин Олександер, Гомко Петро і Долоріс, Горячий Василь, Грипа Онуфрій і Юлія, Завійський Михайло і Долоріс, Ільницький Ксеня, Колтунюк Роман і Мері, Олійник Михайло, Пахолюк Ігор і Бріджет, Проданюк Галина, Роббінс Елена, Романюк Іван, Тихновіч Володимир і Ненсі.

По 15.00 дол. зложили:

Бельжецький Михайло і Марія, д-р Бурбело Григорій, Васьків Люба, Гайовий Федір і Марія, Гавриш Мавріс, д-р Грицак Петро і Рія, Карасейчук Іван і Галина, Китастий Петро і Лідія, Мосяк Марія, Підгірний Іван, Пастушок Василь, Савицький Теофіль, Тарапацький Михайло і Оксана, Целевич Ольга.

По 10,00 дол. зложили:

д-р Барановський Роман і д-р Стефанія, Василик Максим, Васильченко Катерина, Городиський Орест і Дарія, д-р Гелетканич Марта, Данилюк Аліса, Мороз Евген, Запутович Роман і Віра, Івашко Анна, Казанівський Богдан, Коцелко Софія, Мельник Дмитро, Мурин Василь, Олівер Фіщчин, Пиріг Любомир і Гелена, Сороколіт Микола, д-р Трач Роман і Надія, Черешня Іван, Юнка Петро,

Висоцький Роман і Дарія	14.00
Пахолюк Ігор і Бріджет	13.64
Три особи зложили по 5.00 разом	15.00

У св. п. проф. Володимира Стойка зложили:

д-р Аскольд і Роксоляна Лозинські	500.00
д-р Петро і мгр Лідія Матяшек	500.00
мгр Мирослава Стойко	250.00
Хабурський Андрій і Роксана	200.00
Лідія Кий	150.00
Інж. Качор Богдан і Іванна	100.00
д-р Кий Мирослав і д-р Лариса	100.00
Борис Евген і Міра	100.00
Кобаса Лідія	100.00
мгр Оберишин Ярослав і Галя	100.00
д-р Футей Богдан і Мирослава	100.00
мгр Сосяк Василь	100.00
Процик Володимир	100.00
Кап, Джін-Пієр і Бйрута	100.00
д-р Штогрин Дмитро і Стаха	100.00
д-р Буртик Іван	75.00
УККА Відділ Ню-Бренсвік	50.00
Вендлер Джек	50.00
мгр Воляник Теодор	50.00
Гой Леся	50.00
Захарчук Звен-Борис	50.00
Котис Богдан	50.00
Інж. Кульчицький Богдан і Христя	50.00
Інж. Шмігель Мирослав і мгр Надія	50.00
Заяць Юрій і Стефанія	25.00
мгр Квіт Зенон	20.00

В св. п. своїх найдорожчих зложили:

д-р Фішер-Слиж Марія, в св. п. мужа д-ра Рудольфа	1,000.00
Качмар Ярослав в св. п. проф. Івана Мірчука	100.00
Кравчук Наталія в св. п. мужа д-ра Романа	100.00
Струк Анна в св. п. Йосифа	25.00

Проф. Володимир і мгр. Мирослава Стойко 100.00. Ця пожертва мала бути у списку липень-грудень 2005 р., яка була пропущена. За недогляд перепрошуємо.

Управа Фундації УВУ щиро дякує шановним жертводавцям, які щедро відзиваються на наші заклики. УВУ при ВАШІЙ ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ сповняв і буде сповняти обов'язки, які накладає на нього Батьківщина.

З проголошенням ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ УВУ став НАУКОВИМ ВІКНОМ УКРАЇНИ В ЗАХІДНИЙ ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СВІТ, сповняючи важливу ролю в сучасному розвитку і закріпленні МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

Фундація УВУ в ЗСА продовжує розбудову „Бібліотек і архівів української діяспори" при університетах України.

Завдяки Вашій щедрій допомозі Фундація УВУ уділила від 1980 року до 2005 року включно 2,768,665.00 долярів на стипендії в УВУ, а в тому самому часі біля 45 тисяч на стипендії прямо в Україну, і понад 450 тисяч на специфічні проєкти видання книжок для України..

ВАША пожертва сьогодні на студії в УВУ і в Україні – це національний „капітало-вклад" у формуванні професійних кадрів для України.

Доложім усіх зусиль, щоб ми всі вклали свою цеголку в цю велику розбудову для нашої держави і освіти, для УВУ нашого Амбасадора поза межами Батьківщини.

Ваша пожертва менша чи більша по Вашій спроможності є оцінена. Всі пожертви і датки на різні проєкти при Фундації УВУ чи на Постійні Стипендійні Фонди у Вашому імені Ви можете відтягнути від податку.

Чеки просимо виписувати на Ukrainian Free University Foundation, Inc. і висилати на адресу Фундації УВУ в Ню-Йорку.

Управа Фундації УВУ

Mailing Address:
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
FOUNDATION, Inc.
P.O. Box 1029
New York, NY 10276

Office Address:
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
FOUNDATION, Inc.
136 2nd Ave.
New York, NY 10003

Таємниці ракетного об'єднання „Південмаш"

З вдячністю прочитав багато примірників газети „Свобода", які надходили з Америки до книгарні Дніпропетровської обласної „Просвіти". Дякую вам за вашу газету, це – чудова газета! Декілька слів про себе: я – українець, науковець, кандидат фізико-математичних наук. Багато років на громадських засадах працюю в „Просвіті". Моя двоюрідна сестра Софія Ананьєва працювала в конструкторському бюро „Південне ракетнобудівне об'єднання „Південмаш". Софія померла в лікарні, у віці 35 років. Під час роботи в бюро „Південне" вона писала щоденник. Щоденник зберігся, і я висилаю його вам.

Юрій Тисенко,
Дніпропетровськ

Подаємо уривки з надісланого до редакції щоденника

8 вересня 1970 року

Влітку я з відзнакою закінчила фізико-технічний факультет Дніпропетровського університету і за розподілом потрапила на Дніпропетровський ракетний завод, в конструкторське бюро (КБ) „Південне", на посаду молодшого наукового працівника. На початку вересня я прийшла до начальника відділу кадрів. „Софія Ананьєва, – повільно говорив начальник, розглядаючи пашпорт. – Мати – українка, батько – росіянин. Ви маєте дозвіл. Візьміть перепустку".

Мій батько, Микола Ананьєв, був відомим вченим – гірняком. Він часто виїздив на шахти Донбасу. Моя мама Галина Тисенко працювала в лябораторії гірничого інституту. З батьком сталося велике нещастя: на шахті загинули гірники. Батька арештували і вислали до Середньої Азії, в місто Таш-Кумир, де я народилася в 1946 році. У 1949 році ми повернулися в Дніпропетровськ, до маминих батьків. У 1954 році несподівано померла мама. Їй було 36 років. Батька перевели працювати головою колгоспу. Через рік йому надали посаду доцента у Фрунзенському політехнічному інституті і ми поїхали в Киргизію. Я займалася спортом – плавала, бігала, спускалася з парашутом. Там я вступила в політехнічний інститут, але потім перевелася в Дніпропетровський університет і повернулася в Україну.

У 1969 році, коли я була на п'ятому курсі в місті Фрунзе, помер тато. Йому було 56 років. А мені тепер – 24. Я стою з перепусткою біля прохідної ракетного заводу. Дійшла до будинку КБ „Південне", знайшла відділ математичного забезпечення, де я працюватиму. Начальник відділу запитав, чи я розписалася під зобов'язанням берегти державну таємницю. Я відповіла ствердно. Він розповів, чим займається відділ. Виявилося, що головне завдання – облік траєкторій балістичних ракет. Це необхідно для визначення часу праці двигуна на активній ділянці, напряму і величини нахилу ракети. Моїм завданням буде опрацювати програму для розрахунку на електронно-обчислюваній машині, перевірити і отримати траєкторію. Наш відділ розраховує траєкторію ракет, які запускають з ракетної бази Плісецьк. Балістичні ракети несуть не один ядерний заряд, а касетну боєголовку. Касета має 12 ядерних зарядів. Чотири з них відділяться над країнами народної демократії, ще чотири – над Західньою Европою, а чотири заряди полетять за океан. „А чого ж над країнами народної демократії?" – запитала я. „Ми не знаємо, як вони будуть поводитись, як буде війна", – відповів начальник.

В кімнаті, куди він мене привів, сиділи три жінки і один літній чоловік в окулярах. Ми познайомились. Переді мною сиділа Лідочка, праворуч – Надя, біля дверей – Іван Іванович, а за друкарською машинкою – Таня. Коли опівдні ми пішли до їдальні, Надя почала розповідати перші „секрети". Платня 120 крб. – невелика, але скоро підвищать. В КБ „Південне" працюють тільки „блатники", тобто ті, які мають „сильну руку". У нашому відділі найсильніша рука у Лідочки – вона взагалі нічого не робить. На другому місці – Іван Іванович, він іноді щось робить. „А ми з тобою будемо працювати", – сказала Надя.

10 вересня 1970 року

Прийшла перед восьмою, але жінок ще не було. Потім з'явилися, але Лідочка запізнилася на 5 хвилин. Коли обідали, до мене підсіла вродлива дівчина у вишиванці. Так я познайомилась з Оксанкою. Її батьки жили в селі, поблизу міста. Оксана закінчила школу з золотою медалею, а потім – металургійний інститут, прийшла в КБ „Південне" п'ять років тому. Вона працює у відділі, де випробовують ракетні двигуни. Тарас, її чоловік, кадровий військовик, служить в ракетних військах стратегічного призначення. Мені полегшало на душі після цієї розмови і я вирішила побувати в гуртожику, де живе Оксана.

26 вересня 1970 року

О 9-ій годині прибіг начальник і закричав: „Америці – кінець!". Я злякалася: невже почалася ядерна війна? Але начальник почав креслити на дошці формули. Він сказав, що у наших балістичних ракетах стоять рідинно-реактивні двигуни. Окислювачем є кисень, а пальне – різне. Наші вчені винайшли новий спосіб охолодження камер спалювання. Тепер можна підвищити температуру горіння. „А яке охолодження у американських ракет!" – вигукнув начальник. – Воно не має перспективи, тому американські двигуни не досягнуть тяги, доступної для наших ракет!". Лідочка заплескала в долоні. А я відчула потребу ковтнути свіжого повітря. Куди я потрапила? А всі кажуть, що після інституту я дістала дуже вигідне призначення.

27 грудня 1970 року

Моя праця поступово рухається. Машинну мову я освоїла. Починаю писати програму. Начальник дуже задоволений. Він викликав мене до кабінету і вручив течку з грифом „цілком таємно", а в ній – обчислення руху балістичної ракети, за якими я повинна визначити траєкторію. Кожний вечір я повина віддавати течку до секретного відділу. Начальник попередив про пильність і розповів про аварію на космодромі Байконур, дев'ять років тому, коли до Дніпропетровська привезли металеві домовини. Ракету виготовили на нашому заводі. На першому пуску був присутній командувач ракетними військами маршал Неделін. Він сидів біля самісінької ракети. Маршала попередили, що це небезпечно, але він нікого не слухав. Почалось підготування ракети. Ось ввімкнулися двигуни і раптом стався потужний вибух. Усі люди коло ракети загинули. Але, щоб не відкрити таємниці, оголосили, що маршал загинув при летунській катастрофі.

З'ясувалося, що помилка була в розрахунках електричних мереж ракети. Начальник помовчав і сказав: „Ви повинні бути дуже уважні". Він також сказав, що я працюватиму вночі, бо вдень в обчислюваному центрі готуватимуть інші програми.

14 березня 1971 року

Сьогодні начальник розповів про нову ракетуносій „Зеніт". Вона працюватиме на твердому паливі. Ракету будуватимуть в Дніпропетровську, а заправлятимуть пальним у Павлограді. Для цього будується спеціяльна залізниця над Комсомольським островом. Для підготовки ракети до старту потрібно лише кілька хвилин. Система перевірки буде автоматичною. „Зеніт" виводитиме на орбіту разом вісім супутників.

29 серпня 1975 року

Майже рік не писала до щоденника. Було багато подій. Місяць тому привезли до нас обчислювану машину ЕС-1020. Щоб прийняти її, треба було піти на залізничну станцію, звідки забирають готові ракети. Лідочка була у відрядженні, Надя – у відпустці. Начальник сказав мені: „Підете зі мною підписати акт приймання". Щоб скоротити дорогу, начальник пішов через головний складальний цех. При вході до нього потрібна особлива перепустка. Вона була тільки у начальника, але він сказав вартовому: „Ця жінка зі мною". Мене пропустили. Такого велетенського цеху я ніколи не бачила. Він увесь залитий світлом. Підлога блищить. Вздовж цеху – велетенські циліндри. „Це ракети?", – запитала я. Начальник подививився на мене з докором: „У нас говорять не „ракети", а „вироби".

Посеред цеху були три блискучі кулі з якимось виступами, дуже схожі на свинячі голови – вушка, рильце, очі. Начальник сказав: „Знаєте що таке ІС?" „Іскуствєннiє сутутнікі", – сказала я. „Ні! Істрєбітєлі супутників". Він пояснив, що тільки наш завод виробляє в СССР винищувачі штучних супутників землі. Вони знищують супутники чужих країн. На Байконур вже відправлено 10 винищувачів, ще три складаються. Гострі вушка – це гострі антени зв'язку, а рильце – скорострільна гармата. Коли очі-телекамери виводять супутник на ціль, гармата стріляє. А з протилежного боку супутника є два мікродвигуни, які погашують відбій при стрілянні.

Будуємо якісь супутники за величезні гроші, а для чого? Щоб постріляти у космосі? Але ж це космічна війна!

24 березня 1976 року

Сьогодні слідом за начальником до кімнати зайшли два чоловіки. Дуже подібні між собою. Якась зверхність і зневага до оточення була в їх кожному русі. Вони оглянули кімнату. Один став біля мого столу і почав мене розглядати. Я ледь не померла з переляку. Він поклав праву руку на стіл, двічі постукав пальцями і відійшов. Начальник мав вигляд побитого собачки.

Я не знаю, що сталося. Адже я вела себе бездоганно. Правда, я кілька раз запізнилася, але ні з ким не розмовляла, нічого не розповідала ні в праці, ні в дома. Я ніде не буваю, тільки на заводі і вдома. Усі відпустки – в праці. Якісь дурниці...

12 вересня 1976 року

Моя програма зайняла 950 перфокарт. Лідочка зацікавилася ними. Вона узяла перфокарти і почала розглядати. Пачка визлизнула з її рук і розлетілася по кімнаті. Я ледь не заплакала. Адже перфокарти не були пронумеровані. Тепер три місяці доведеться складати в належному порядку. Я не забула візити двох невідомих... Страх залишився. Іти на працю не хочеться.

6 грудня 1976 року

Сьогодні привезли Тараса, чоловіка Оксаночки. Він чергував у підземній кабіні, недалеко від ракетної шахти і перестав відповідати на зв'язок. Послали двох офіцерів з'ясувати, що сталося. Його знайшли мертвим. Ніяких пошкоджень на ньому не було. Тільки на грудях дві маленьких спалених крапки. Як могло це статися?

18 липня 1977 року

Останнім часом в усьому тілі відчуваю біль. Не звертаю на це уваги. Аби досидіти до вечора і швидше додому. І так щодня. Два рази на тиждень працюю на машині. Програма пішла, але радости ніякої. До видання траєкторії ще далеко. Начальник задоволений. Вперше у відділі пройшла програма обчислення траєкторії. В КБ все змінилося на гірше. На фінському кордоні перейняли перебіжчика. Він працював на нашому заводі. І мав з собою зошит з секретними нотатками. Тепер його судитимуть. Але у нас тепер посилено шукають підозрілих.

9 липня 1978 року

Поклали до лікарні. Там написали – інфекційний поліартрит. А ще 15 років тому я пропливала 1000 м вільним стилем на спортовий розряд. Тепер важко згинати руки.

29 червня 1982 року

Сьогодні увечорі їду до Москви в ревматологічну клініку. Ходити вже практично не можу. Місяць тому сталася подія – програма пішла! Підсумок 12 років моєї праці в КБ! Краща програма для обчислення траєкторії балістичних ракет в усій історії ракетної техніки! От начальник зрадів би!

Начальник не зрадіє. Він про це ніколи не дізнається. Коли машина прийняла мою програму і минув той фрагмент, на якому вона завжди зупинялася, я здивувалася. Нарешті моє завдання виконане. Тепер машина видаватиме траєкторію. Я увила, як зростає масив даних, формуються матеріяли для видання координат. Через 6 годин траєкторія буде отримана. Досить! Я натиснула клавіш зупинки. Не буде траєкторії! Не полетять ракети!Я дістала з друкуючого механізму розшифровку перфокарт і розірвала на дрібні шматки , а перфокарти взяла із собою.

Перед прохідною подумала, що треба сховати торбинку, яка від перфокарт потовстішала. Солдатик позирнув на торбинку, але нічого не сказав. Охорона мене знала. Вдома я викинула всі перфокарти до миски. Спалахнув сірник... Від розрахунків залишилась купка попелу.

* * *

Софія Ананьєва померла в московській лікарні на світанку 6 серпня 1982 року.

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода" ☐ „The Ukrainian Weekly"

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС) ....

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

Зголошення пресилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

В П'ЯТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
(що припадає на 15 серпня 2006 р.) відходу
у вічність нашого невіджалуваного і незабутнього
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

св. п.

д-ра проф. ПЕТРА ҐОЯ

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ З ПАНАХИДАМИ

в українських Греко-Католицьких Церквах:

• св. Юра в Ню-Йорку, 4 серпня 2006 р.
В Україні: • св. Михайла в Коломиї
• св. Михаїла в селищі Отинія.

За спокій душі нашого незабутнього МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ
просять про молитви:

дружина – ОЛЕНА-ЛЕСЯ
доня – МАРУСЯ
син – ЮРІЙ з дружиною ШЕРИЛ
внук – СТЕФАН-ПЕТРО

„Все, що мав він віддав,
Для одної ідеї,
І горів, і палів, і страждав
І трудився для неї?".

Іван Франко

Пластовий Курінь УПС
„Ті, що греблі рвуть"
ділиться сумною вісткою, що з волі Всевишнього
відійшла на Вічну Ватру, 19 липня 2006 р.

св. п. пл. сен. дов.

ОЛЬГА ДЗЯДІВ

з дому ЖАРСЬКА

довголітня членка куреня,
член проводу станиці та пластові в Ню-Йорку,
член Крайової Булави Уладу Пластового Сеніорату.

Цією дорогою висловлюємо глибоке співчуття Родині.

Провід 2-го куреня УПС
„Ті, що греблі рвуть".

З жалем повідомляємо, що в п'ятницю, 14 липня 2006 р.
відійшов у вічність наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ, БРАТ І ВУЙКО

св. п.

АНТОНІЙ ВАРХОЛА

нар. 11 січня 1926 р. в селі Бережка
Ліського повіту, тепер Польща.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 19 липня 2006 р. з церкви св. Юра в Ню-Йорку на цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

У смутку залишилися:

дружина – ЮЛІЯ
доня – ХРИСТЯ
сини – ІВАН з дружиною ОЛЕЮ і донями МЕЛАНІЄЮ і КАРЛОЮ
– ЮРІЙ
сестра – ЛЮБА з чоловіком ЯРОСЛАВОМ ГРИЦКОВ'ЯНОМ та донею ДАНУТОЮ з чоловіком АНТОНІЄМ ТОКАРЧУКОМ
сином ІВАНОМ з дружиною МАРІЄЮ
та дальша родина в Америці і в Польщі.

Вічна Йому пам'ять!

З глибоким смутком і великим болем ділимося сумною вісткою, що 8 липня 2006 р. на 82-му році життя після довгої і важкої недуги відійшов у вічність

св. п.

СЕМЕН КРІСЛАТИЙ

Нар. 20 лютого 1925 р. в селі Залісся, Монастирського району на Тернопільщині в родині українських патріотів та вихований в українському національному і християнському дусі. В родині було п'ять синів і всі вони протягом свого свідомого життя активно проявили себе в боротьбі за волю України. Ілько і Михайло загинули від рук большевицьких окупантів, Іван відбув сибірську каторгу, Григорій і Семен учасники української дивізії „Галичина" померли в США. Тато Дмитро і мама Теодора за революційну діяльність синів покарані совєтською владою довічним засланням та захоронені у вічних мерзлотах Сибіру.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в пам'ять Семена Кріслатого відбулися 11, 12 і 13 липня 2006 р. в похоронному заведенні Головчака і в українській греко-католицькій церкві Покрова Пресвятої Богородиці та на цвинтарі цієї ж церкви в Пармі, Огайо.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – МАРІЯ з дому КЛАДОЧНА
син – БОГДАН
дочка – НАТАЛКА з чоловіком ОРЕСТОМ ЛІЩИНЕЦЬКИМ
брат – ІВАН зі синами ЗЕНОНОМ і ОЛЕГОМ та їх родинами у Львові
братанок – ЗЕНОН з дружиною ДОЗЕЮ і дочкою ВІКТОРІЄЮ
братанок – ІГОР з дружиною НАТАЛЕЮ
братова – СТЕФАНІЯ
братова – ЗЕНЯ з дочкою МАРУСЕЮ та її родиною
ближча і дальша родина в Америці, Англії та в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

З глибоким смутком повідомляємо родину і приятелів, що 24 липня 2006 р. упокоїлася в Бозі наша найдорожча МАМА і БАБУНЯ

св. п.

СОФІЯ АНДРУШКІВ

з дому КОВАЛЬЧУК

нар. 28 січня 1907 р. в Головенцях, Україна.

Довголітній член та колишній голова 28 відділу СУА в Нюарку, Н.Дж., організатор стипендійної акції Суспільної Опіки СУА для українських студентів у Польщі та почесний член Союзу Українок Америки.

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 28 липня о год. 7:30 веч. в похо-ронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н.Дж.

СЛУЖБА БОЖА буде відправлена в суботу, 29 липня о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, а опісля похорон на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

В тяжкому горі залишились:

сини – БОГДАН з дружиною ВІРОЮ
– РОМАН з дружиною СВІТЛЯНОЮ
внуки – ХРИСТИНА
– ОКСАНА з мужем ГРИЦЕМ ВОЛОЩУКОМ
– ПАВЛО
та ближча і дальша родина в Америці та Україні.

Вічна Її пам'ять!

Замість квітів пожертви просимо складати на стипендійну акцію СУА. Чеки виписувати на UNWLA Inc., Scholorship Program і висилати на c/o Dr. Roman Andrushkiw, 58 Boyden Ave., Maplewood, NJ 07040.